

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про цінні папери та фондовий ринок

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2006, N 31, ст.268)

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами

- N 514-VI ([514-17](#)) від 17.09.2008, ВВР, 2008, N 50-51, ст.384
- N 692-VI ([692-17](#)) від 18.12.2008, ВВР, 2009, N 17, ст.236
- N 1522-VI ([1522-17](#)) від 11.06.2009, ВВР, 2009, N 49, ст.733
- N 2367-VI ([2367-17](#)) від 29.06.2010, ВВР, 2010, N 34, ст.486
- N 2388-VI ([2388-17](#)) від 01.07.2010, ВВР, 2010, N 37, ст.496
- N 2393-VI ([2393-17](#)) від 01.07.2010, ВВР, 2010, N 38, ст.505
- N 2601-VI ([2601-17](#)) від 08.10.2010, ВВР, 2011, N 10, ст.65
- N 2756-VI ([2756-17](#)) від 02.12.2010, ВВР, 2011, N 23, ст.160
- N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011, ВВР, 2011, N 43, ст.447
- N 3306-VI ([3306-17](#)) від 22.04.2011, ВВР, 2011, N 44, ст.471
- N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011, ВВР, 2011, N 51, ст.578
- N 3610-VI ([3610-17](#)) від 07.07.2011, ВВР, 2012, N 7, ст.53
- N 3831-VI ([3831-17](#)) від 06.10.2011, ВВР, 2012, N 22, ст.211
- N 4093-VI ([4093-17](#)) від 09.12.2011, ВВР, 2012, N 27, ст.285

Кодексом

- N 4651-VI ([4651-17](#)) від 13.04.2012, ВВР, 2013, N 9-10,
N 11-12, N 13, ст.88

Законами

- N 5034-VI ([5034-17](#)) від 04.07.2012, ВВР, 2013, N 23, ст.222
- N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012, ВВР, 2013, N 26, ст.264
- N 5080-VI ([5080-17](#)) від 05.07.2012, ВВР, 2013, N 29, ст.337
- N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012, ВВР, 2013, N 39, ст.517
- N 5518-VI ([5518-17](#)) від 06.12.2012, ВВР, 2014, N 8, ст.90
- N 400-VII ([400-18](#)) від 04.07.2013, ВВР, 2014, N 14, ст.256
- N 406-VII ([406-18](#)) від 04.07.2013, ВВР, 2014, N 20-21, ст.712
- N 407-VII ([407-18](#)) від 04.07.2013, ВВР, 2014, N 20-21, ст.713
- N 1206-VII ([1206-18](#)) від 15.04.2014, ВВР, 2014, N 24, ст.885
- N 1586-VII ([1586-18](#)) від 04.07.2014, ВВР, 2014, N 33, ст.1162
- N 424-VIII ([424-19](#)) від 14.05.2015, ВВР, 2015, N 30, ст.270
- N 701-VIII ([701-19](#)) від 17.09.2015, ВВР, 2015, N 46, ст.426 }

{ У тексті Закону, крім розділу VII "Прикінцеві положення", слова "Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку" в усіх відмінках замінено словами "Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку" у відповідному відмінку згідно із Законом N 3610-VI ([3610-17](#)) від 07.07.2011 }

Цей Закон регулює відносини, що виникають під час розміщення, обігу цінних паперів і провадження професійної діяльності на фондовому ринку, з метою забезпечення відкритості та ефективності функціонування фондового ринку.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) асоційована особа - чоловік або дружина, прямі родичі особи (батько, мати, діти, рідні брати та сестри, дід, баба, онуки), прямі родичі чоловіка чи дружини особи, чоловік або дружина прямого родича;

2) викуп цінних паперів - придбання емітентом або особою, що видала цінний папір, розмішених ним або виданих нею цінних паперів;

3) випуск цінних паперів - сукупність певного виду емісійних цінних паперів одного емітента, однієї номінальної вартості, які мають однакову форму випуску і міжнародний ідентифікаційний номер, та забезпечують їх власникам однакові права незалежно від часу придбання і способу їх емісії;

4) делістинг - процедура виключення цінних паперів з реєстру фондової біржі, якщо вони не відповідають правилам фондової біржі, з подальшим припиненням їх обігу на фондовій біржі або переведенням у категорію цінних паперів, допущених до обігу без включення до реєстру фондової біржі;

5) емісія - сукупність дій емітента, що провадяться в установленій законодавством послідовності і спрямовані на розміщення емісійних цінних паперів серед їх перших власників;

6) індосамент - передавальний напис на ордерному цінному папері, що посвідчує перехід прав на цінний папір та прав за цінним папером до іншої особи в установленому законодавством порядку;

7) індосант - власник ордерного цінного паперу (його уповноважена особа), який вчиняє індосамент. Індосамент може бути повним (іменним) - виписаним на ім'я (найменування) конкретної особи або бланковим (на пред'явника) - виписаним без зазначення імені (найменування) особи;

8) котирування - механізм визначення та/або фіксації на фондовій біржі ринкової ціни емісійного цінного паперу, що перебуває в обігу на такій біржі;

9) лістинг - сукупність процедур із включення цінних паперів до реєстру фондової біржі та здійснення контролю за відповідністю цінних паперів і емітента умовам та вимогам, установленим у правилах фондової біржі;

10) міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів - номер (код), що дозволяє однозначно ідентифікувати цінні папери або інший фінансовий інструмент та присвоєння якого передбачено законами України;

11) обіг цінних паперів - вчинення правочинів, пов'язаних з переходом прав на цінні папери і прав за цінними паперами, крім договорів, що укладаються у процесі емісії, при викупі цінних паперів їх емітентом та купівлі-продажу емітентом викуплених

цінних паперів;

12) перший власник - особа, яка набула права власності на цінні папери безпосередньо від емітента або особи, яка видала неемісійний цінний папір, чи андеррайтера;

13) погашення емісійних цінних паперів - сукупність дій емітента та власників цінних паперів щодо припинення обігу боргових емісійних цінних паперів, виплати їх власникам номінальної вартості цінних паперів та доходу за такими цінними паперами (якщо це передбачено проспектом емісії цінних паперів) або постачання (надання) товарів (послуг) у строки, передбачені проспектом емісії цінних паперів, та анулювання цінних паперів;

14) посадові особи професійного учасника фондового ринку - голова та члени наглядової ради, голова та члени колегіального виконавчого органу (голова одноосібного виконавчого органу і його заступники), голова та члени ревізійної комісії (ревізори), корпоративний секретар, головний бухгалтер, голова та члени інших органів професійного учасника фондового ринку, утворення яких передбачено його статутом;

15) проспект емісії цінних паперів - документ, що містить інформацію про розміщення цінних паперів та інші відомості, передбачені цим та іншими законами, що визначають особливості розміщення певних видів цінних паперів;

16) пруденційні нормативи - кількісні та якісні показники, встановлені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку з метою здійснення пруденційного нагляду, обов'язкові для дотримання професійними учасниками фондового ринку;

17) регульований (організаційно оформлений) фондовий ринок - фондова біржа, що функціонує постійно на підставі відповідної ліцензії, виданої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку, і забезпечує проведення регулярних торгів цінними паперами та іншими фінансовими інструментами за встановленими правилами, а також організовує централізоване укладання і виконання договорів щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів;

18) розміщення цінних паперів - відчуження цінних паперів у визначений проспектом емісії цінних паперів спосіб;

19) строк обігу облігацій - строк, який починається з дня, що настає за днем реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати розміщення облігацій і видачі свідоцтва про реєстрацію випуску облігацій, та закінчується днем, що передуює дню початку погашення таких облігацій відповідно до проспекту їх емісії;

20) фінансові інструменти - цінні папери, строкові контракти (ф'ючерси), відсоткові строкові контракти (форварди), строкові контракти на обмін (на певну дату в майбутньому) у разі залежності ціни від відсоткової ставки, валютного курсу або фондового індексу (відсоткові, курсові чи індексні свопи), опціони, що дають право на купівлю або продаж будь-якого із зазначених фінансових інструментів, у тому числі тих, що передбачають грошову форму оплати (курсіві та відсоткові опціони).

2. Терміни "ділова репутація", "істотна участь", "контролер", "контроль", "пов'язана особа" та "структура власності" вживаються у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг" ([2664-14](#)).

{ Стаття 1 із змінами, внесеними згідно із Законами N 2601-VI ([2601-17](#)) від 08.10.2010, N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011; в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

{ Зміни до статті 1 див. в Законі N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

Стаття 2. Фондовий ринок

1. Фондовий ринок (ринок цінних паперів) - сукупність учасників фондового ринку та правовідносин між ними щодо розміщення, обігу та обліку цінних паперів і похідних (деривативів).

2. Учасники фондового ринку - емітенти або особи, що видали неемісійні цінні папери, інвестори в цінні папери, інституційні інвестори, професійні учасники фондового ринку, об'єднання професійних учасників фондового ринку, у тому числі саморегулювальної організації професійних учасників фондового ринку.

Емітент - юридична особа, у тому числі Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, Автономна Республіка Крим або міська рада, а також держава в особі уповноважених нею органів державної влади чи міжнародна фінансова організація, які від свого імені розміщують емісійні цінні папери та беруть на себе зобов'язання за ними перед їх власниками. { Абзац другий частини другої статті 2 в редакції Закону N 400-VII ([400-18](#)) від 04.07.2013; із змінами, внесеними згідно із Законом N 1586-VII ([1586-18](#)) від 04.07.2014 }

Особа, яка видала неемісійний цінний папір, - фізична або юридична особа, яка від свого імені видає (заповнює) сертифікат неемісійного цінного паперу та бере на себе зобов'язання за таким цінним папером перед його власником.

Інвестори в цінні папери - фізичні та юридичні особи, резиденти і нерезиденти, які набули права власності на цінні папери з метою отримання доходу від вкладених коштів та/або набуття відповідних прав, що надаються власнику цінних паперів відповідно до законодавства. Інституційними інвесторами є інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди), інвестиційні фонди, взаємні фонди інвестиційних компаній, недержавні пенсійні фонди, фонди банківського управління, страхові компанії, інші фінансові установи, які здійснюють операції з фінансовими активами в інтересах третіх осіб за власний рахунок чи за рахунок цих осіб, а у випадках, передбачених законодавством, - також за рахунок залучених від інших осіб фінансових активів з метою отримання прибутку або збереження реальної вартості фінансових активів.

Особливості інвестування інституційними інвесторами визначаються законом.

Об'єднання професійних учасників фондового ринку - неприбуткове об'єднання професійних учасників фондового ринку, які провадять професійну діяльність на ринку цінних паперів, а саме: з торгівлі цінними паперами, депозитарної діяльності та управління

активами інституційних інвесторів.

Саморегулівна організація професійних учасників фондового ринку - неприбуткове об'єднання учасників фондового ринку, що провадять професійну діяльність на фондовому ринку з торгівлі цінними паперами, управління активами інституційних інвесторів, депозитарну діяльність, крім депозитаріїв, утворене відповідно до критеріїв та вимог, установлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Професійні учасники фондового ринку - юридичні особи, утворені в організаційно-правовій формі акціонерних товариств або товариств з обмеженою відповідальністю, які на підставі ліцензії, виданої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, провадять на фондовому ринку професійну діяльність, види якої визначені законами України.

{ Частина друга статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2367-VI ([2367-17](#)) від 29.06.2010; в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

{ Частиною третьою статті 2 виключено на підставі Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

{ Зміни до статті 2 див. в Законі N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

Стаття 3. Цінні папери та їх класифікація

1. Цінним папером є документ установленої форми з відповідними реквізитами, що посвідчує грошове або інше майнове право, визначає взаємовідносини емітента цінного папера (особи, яка видала цінний папір) і особи, що має права на цінний папір, та передбачає виконання зобов'язань за таким цінним папером, а також можливість передачі прав на цінний папір та прав за цінним папером іншим особам.

{ Частина перша статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012; в редакції Закону N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

2. Неемісійні цінні папери можуть існувати виключно в документарній формі і за формою випуску можуть бути лише ордерними або на пред'явника. Неемісійні цінні папери можуть видаватися та існувати виключно в документарній формі як паперові або як електронні документи. Перелік цінних паперів, що можуть видаватися як електронні документи, визначається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

{ Частина друга статті 3 в редакції Закону N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

{ Зміни до частини другої статті 3 див. в Законі N 5080-VI ([5080-17](#)) від 05.07.2012 }

3. Цінні папери за формою існування поділяються на бездокументарні цінні папери та документарні цінні папери.

Бездокументарним цінним папером є обліковий запис на рахунку в цінних паперах у системі депозитарного обліку цінних паперів.

Документарним цінним папером є паперовий або електронний документ, оформлений у визначеній законодавством формі, що містить найменування виду цінного папера, а також визначені законодавством реквізити.

{ Частина третя статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1522-VI ([1522-17](#)) від 11.06.2009; в редакції Законів N 407-VII ([407-18](#)) від 04.07.2013, N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

4. Цінні папери за формою випуску можуть бути на пред'явника, іменні або ордерні.

Права на цінний папір та права за цінним папером, що існує в документарній формі, належать:

пред'явникові цінного папера (цінний папір на пред'явника);

особі, зазначеній в цінному папері (іменний цінний папір);

особі, зазначеній в цінному папері, яка може сама реалізувати такі права або призначити своїм наказом іншу уповноважену особу (ордерний цінний папір).

Ордерні цінні папери можуть існувати виключно в документарній формі.

Права на цінний папір та права за цінним папером, що існують в бездокументарній формі, належать власникові рахунка в цінних паперах, відкритого в депозитарній установі, у разі зарахування цінних паперів на депозит нотаріуса - відповідному кредиторіві.

Емітент цінних паперів на пред'явника не має права на отримання із системи депозитарного обліку цінних паперів інформації про власників таких цінних паперів у будь-якій формі, крім випадків, передбачених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Емітент іменних цінних паперів має право на отримання із системи депозитарного обліку цінних паперів інформації про власників таких цінних паперів у формі реєстру власників іменних цінних паперів.

Іменні емісійні цінні папери існують виключно в бездокументарній формі.

Емісійні цінні папери на пред'явника можуть бути переведені в бездокументарну форму існування шляхом депонування таких цінних паперів на рахунках у цінних паперах у Центральному депозитарії цінних паперів або Національному банку України відповідно до компетенції, встановленої Законом України "Про депозитарну систему України" ([5178-17](#)) (знерухожені) в установленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку. Емісійні цінні папери на пред'явника, що існують в бездокументарній формі, не можуть бути переведені в документарну форму.

{ Частина четверта статті 3 в редакції Закону N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

5. В Україні у цивільному обороті можуть бути такі групи цінних паперів:

1) пайові цінні папери - цінні папери, які посвідчують участь їх власника у статутному капіталі (крім інвестиційних

сертифікатів та сертифікатів ФОН), надають власнику право на участь в управлінні емітентом (крім інвестиційних сертифікатів та сертифікатів ФОН) і отримання частини прибутку, зокрема у вигляді дивідендів, та частини майна у разі ліквідації емітента (крім сертифікатів ФОН). До пайових цінних паперів відносяться: { Абзац перший частини п'ятої статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5080-VI ([5080-17](#)) від 05.07.2012 }

а) акції;

б) інвестиційні сертифікати;

в) сертифікати ФОН; { Пункт 1 частини п'ятої статті 3 доповнено підпунктом "в" згідно із Законом N 692-VI ([692-17](#)) від 18.12.2008 }

г) акції корпоративного інвестиційного фонду. { Пункт 1 частини п'ятої статті 3 доповнено підпунктом "г" згідно із Законом N 5080-VI ([5080-17](#)) від 05.07.2012 }
{ Пункт 1 частини п'ятої статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 692-VI ([692-17](#)) від 18.12.2008 }

2) боргові цінні папери - цінні папери, що посвідчують відносини позики і передбачають зобов'язання емітента або особи, яка видала неемісійний цінний папір, сплатити у визначений строк кошти, передати товари або надати послуги відповідно до зобов'язання. До боргових цінних паперів відносяться: { Абзац перший пункту 2 частини п'ятої статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законами N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011, N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

а) облігації підприємств;

б) державні облігації України;

в) облігації місцевих позик;

г) казначейські зобов'язання України;

г) ощадні (депозитні) сертифікати;

д) векселі;

е) облігації міжнародних фінансових організацій;
{ Пункт 2 частини п'ятої статті 3 доповнено підпунктом "е" згідно із Законом N 400-VII ([400-18](#)) від 04.07.2013 }

є) облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;
{ Пункт 2 частини п'ятої статті 3 доповнено підпунктом "є" згідно із Законом N 1586-VII ([1586-18](#)) від 04.07.2014 }

3) іпотечні цінні папери - цінні папери, випуск яких забезпечено іпотечним покриттям (іпотечним пулом) та які посвідчують право власників на отримання від емітента належних їм коштів. До іпотечних цінних паперів відносяться:

а) іпотечні облігації;

б) іпотечні сертифікати;

в) заставні;

{ Підпункт "Г" пункту 3 частини п'ятої статті 3 виключено на підставі Закону N 692-VI ([692-17](#)) від 18.12.2008 }

4) приватизаційні цінні папери - цінні папери, які посвідчують право власника на безоплатне одержання у процесі приватизації частки майна державних підприємств, державного житлового фонду, земельного фонду;

5) похідні цінні папери - цінні папери, механізм випуску та обігу яких пов'язаний з правом на придбання чи продаж протягом строку, встановленого договором, цінних паперів, інших фінансових та/або товарних ресурсів;

6) товаророзпорядчі цінні папери - цінні папери, які надають їхньому держателю право розпоряджатися майном, вказаним у цих документах.

6. Держава може розмішувати на міжнародних фондових ринках облігації зовнішніх державних позик України та державні деривативи.

{ Статтю 3 доповнено частиною шостою згідно із Законом N 701-VIII ([701-19](#)) від 17.09.2015 }

Стаття 4. Перехід прав на цінні папери та прав за цінними паперами

1. До особи, яка набула право на цінний папір, одночасно переходять у сукупності всі права, які ним посвідчуються (права за цінним папером), крім випадків, установлених законом або правочином.

Обмеження прав на цінні папери або прав за цінними паперами може бути встановлено тільки у випадках і в порядку, що передбачені законом.

2. Права на цінний папір та права за цінним папером на пред'явника, що існує в документарній формі у паперовому вигляді, переходять шляхом вручення такого цінного папера іншій особі, а порядок переходу права на цінний папір та права за цінним папером на пред'явника, що існує в документарній формі як електронний документ, визначається Національним банком України - для фінансових банківських векселів та Кабінетом Міністрів України - для фінансових казначейських векселів.

Права на цінний папір та права за цінним папером на пред'явника, що існує в бездокументарній формі, переходять у порядку, визначеному для переходу прав на іменні цінні папери.

Перехід прав на знеруховлені цінні папери на пред'явника і реалізація прав за ними потребує обов'язкової ідентифікації власника депозитарною установою, що веде рахунок у цінних паперах такого власника.

Реєстр власників цінних паперів на пред'явника не складається.

3. Права на іменний цінний папір та права за іменним цінним папером переходять до іншої особи у порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему України.

Інформацію про власників іменних цінних паперів емітент одержує у формі реєстру власників іменних цінних паперів. Перехід прав на іменні цінні папери і реалізація прав за ними потребує обов'язкової ідентифікації власника депозитарною установою, що веде рахунок у цінних паперах такого власника.

4. Право власності на ордерний цінний папір переходить іншій особі шляхом вчинення на ордерному цінному папері передавального запису (індосаменту). Індосамент може бути бланковим – без зазначення особи, стосовно якої повинні бути виконані зобов'язання, або ордерним – із зазначенням такої особи.

5. Особливості переходу прав на цінні папери та прав за цінними паперами встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку та правочинном.
{ *Стаття 4 в редакції Закону N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012* }

Стаття 5. Виконання зобов'язань за цінним папером

1. Особа, яка розмістила (видала) ордерний цінний папір, та індосанти за ним відповідають перед його законним володільцем солідарно, якщо інше не встановлено законом. У разі задоволення вимоги законного володільця ордерного цінного паперу про виконання посвідченого цим папером зобов'язання однією або кількома особами з числа тих, хто має такі зобов'язання, особи, що індосували цінний папір, набувають право зворотної вимоги (регресу) щодо інших осіб, які мають зобов'язання за цінним папером.
{ *Частина перша статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012* }

2. Відмова від виконання зобов'язання, посвідченого цінним папером, з посиланням на відсутність підстави зобов'язання або на його недійсність не допускається.

3. Доходи за емісійними цінними паперами сплачуються у порядку, передбаченому законодавством про депозитарну систему України.
{ *Статтю 5 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012* }

Стаття 5-1. Особливості укладання, зміни, розірвання та виконання договорів купівлі-продажу цінних паперів

1. Договір купівлі-продажу цінних паперів, що укладається на фондовій біржі, вважається укладеним з моменту фіксації такою фондовою біржею факту укладення договору відповідно до її правил.

Зазначений договір не може бути розірваний, крім випадків, передбачених законом.

2. Максимальні строки виконання договорів купівлі-продажу цінних паперів встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{ Розділ I доповнено статтею 5-1 згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Стаття 5-2. Конвертація цінних паперів

1. Конвертація цінних паперів - обмін цінних паперів одного випуску на цінні папери іншого випуску цього ж емітента.

2. Рішення про проведення конвертації приймається органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення.

3. При проведенні конвертації емітент зобов'язаний здійснити викуп цінних паперів, що конвертуються, у їх власників, які не згодні з рішенням про проведення конвертації.

Порядок повідомлення власників цінних паперів про проведення конвертації цінних паперів, порядок повідомлення емітента власниками цінних паперів про згоду (або незгоду) з рішенням про проведення конвертації і строк, у який цінні папери мають бути пред'явлені їх власниками для викупу, повинні бути передбачені рішенням відповідного органу емітента про проведення конвертації.

Викуп цінних паперів у власників, які не згодні з рішенням про проведення конвертації, здійснюється за ринковою вартістю, але не нижче ніж номінальна вартість таких цінних паперів.

Ринкова вартість визначається:

за біржовим курсом - для цінних паперів, які включені до біржового списку фондової біржі;

за вартістю, визначеною незалежним оцінювачем відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність, - для цінних паперів, які не включені до біржового списку фондової біржі.

4. Після проведення розрахунків з власниками цінних паперів реєстрація випуску цінних паперів, що конвертуються, підлягає скасуванню в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Порядок проведення конвертації встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

5. Особливості конвертації цінних паперів інституту спільного інвестування встановлюються законодавством про інститути спільного інвестування.

6. Положення цієї статті не застосовуються до облігацій зовнішніх державних позик України та державних деривативів, що розміщуються на міжнародних фондових ринках.

{ Статтю 5-2 доповнено частиною шостою згідно із Законом N 701-VIII ([701-19](#)) від 17.09.2015 }

{ Закон доповнено статтею 5-2 згідно із Законом N 5080-VI ([5080-17](#)) від 05.07.2012 }

Розділ II **ВИДИ ЦІННИХ ПАПЕРІВ**

Стаття 6. Акції

1. Акція - іменний цінний папір, який посвідчує майнові права його власника (акціонера), що стосуються акціонерного товариства, включаючи право на отримання частини прибутку акціонерного товариства у вигляді дивідендів та право на отримання частини майна акціонерного товариства у разі його ліквідації, право на управління акціонерним товариством, а також немайнові права, передбачені Цивільним кодексом України ([435-15](#)) та законом, що регулює питання створення, діяльності та припинення акціонерних товариств. { Абзац перший частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5080-VI ([5080-17](#)) від 05.07.2012 }

Акція є неподільною. Порядок реалізації прав співвласників акції (акцій) визначається Цивільним кодексом України ([435-15](#)) та законом, що регулює питання створення, діяльності та припинення акціонерних товариств. { Частиною першою статті 6 доповнено абзацом другим згідно із Законом N 1522-VI ([1522-17](#)) від 11.06.2009 }
{ Частина перша статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1522-VI ([1522-17](#)) від 11.06.2009 }

2. Акціонер приватного та публічного товариства має переважне право на придбання акцій додаткової емісії.

Переважним правом акціонера визнається:

право акціонера - власника простих акцій придбавати у процесі приватного розміщення товариством прості акції пропорційно частці належних йому простих акцій у загальній кількості емітованих простих акцій;

право акціонера - власника привілейованих акцій придбавати у процесі приватного розміщення товариством привілейовані акції цього або нового класу, якщо акції такого класу надають їх власникам перевагу щодо черговості отримання дивідендів чи виплат у разі ліквідації товариства, пропорційно частці належних акціонеру привілейованих акцій певного класу в загальній кількості привілейованих акцій цього класу.

Порядок реалізації переважного права на придбання акцій додаткової емісії встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.
{ Статтю 6 доповнено частиною згідно із Законом N 514-VI ([514-17](#)) від 17.09.2008 }

3. Емітентом акцій є тільки акціонерне товариство. Порядок прийняття відповідним органом акціонерного товариства рішення про розміщення акцій визначається законом, що регулює питання утворення, діяльності та припинення акціонерних товариств.

Акції існують виключно в бездокументарній формі.
{ Частиною третьою статті 6 доповнено абзацом другим згідно із Законом N 1522-VI ([1522-17](#)) від 11.06.2009 - зміна набирає чинності з 29 жовтня 2010 року }

4. Акція має номінальну вартість, установлену в національній валюті. Мінімальна номінальна вартість акції не може бути меншою, ніж одна копійка.

5. Акціонерне товариство розміщує тільки іменні акції. У разі існування акцій у документарній формі власникові акцій видається сертифікат акції (акцій).

У сертифікаті акції (акцій) зазначаються вид цінного паперу, найменування акціонерного товариства, серія і номер сертифіката, міжнародний ідентифікаційний номер цінного паперу, тип і клас акцій, номінальна вартість акції, кількість акцій, що належить власникові за таким сертифікатом, ім'я (найменування) власника, підпис керівника емітента або іншої уповноваженої особи. { Абзац другий частини п'ятої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1206-VII ([1206-18](#)) від 15.04.2014 }

Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку можуть встановлюватися додаткові реквізити сертифіката акції (акцій).

{ Частина п'ята статті 6 в редакції Закону N 1522-VI ([1522-17](#)) від 11.06.2009 }

6. Акціонерне товариство розміщує акції двох типів - прості та привілейовані.

7. Прості акції надають їх власникам право на отримання частини прибутку акціонерного товариства у вигляді дивідендів, на участь в управлінні акціонерним товариством, на отримання частини майна акціонерного товариства у разі його ліквідації та інші права, передбачені законом, що регулює питання створення, діяльності та припинення акціонерних товариств. Прості акції надають їх власникам однакові права.

Прості акції не підлягають конвертації у привілейовані акції або інші цінні папери акціонерного товариства.

Надання будь-яких гарантій щодо отримання доходу (дивідендів) за простими акціями забороняється. { Частина сьому статті 6 доповнено абзацом третім згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

8. Привілейовані акції надають їх власникам переважні, стосовно власників простих акцій, права на отримання частини прибутку акціонерного товариства у вигляді дивідендів та на отримання частини майна акціонерного товариства у разі його ліквідації, а також надають права на участь в управлінні акціонерним товариством у випадках, передбачених статутом і законом, який регулює питання створення, діяльності та припинення акціонерних товариств.

9. Акціонерне товариство розміщує привілейовані акції різних класів (з різним обсягом прав), якщо така можливість передбачена його статутом. У такому разі у проспекті їх емісії зазначається черговість отримання дивідендів і виплат з майна ліквідованого товариства для кожного класу привілейованих акцій, розміщених акціонерним товариством, яка встановлюється статутом товариства. Привілейовані акції певних класів можуть бути конвертовані у прості акції або у привілейовані акції інших класів, якщо це передбачено проспектом їх емісії. { Абзац перший частини дев'ятої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Частка привілейованих акцій у статутному капіталі акціонерного товариства не може перевищувати 25 відсотків.

10. Реєстрацію випуску акцій здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку ([z0461-13](#)). Обіг акцій дозволяється після реєстрації

Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати розміщення акцій та видачі свідоцтва про реєстрацію випуску акцій.

11. Особливості емісії, обігу, обліку та викупу акцій корпоративних інвестиційних фондів визначаються законодавством.

Стаття 6-1. Акції корпоративного інвестиційного фонду

1. Акція корпоративного інвестиційного фонду - цінний папір, емітентом якого є корпоративний інвестиційний фонд та який посвідчує майнові права його власника (учасника корпоративного інвестиційного фонду), включаючи право на отримання дивідендів (для закритого корпоративного інвестиційного фонду), частини майна корпоративного інвестиційного фонду у разі його ліквідації, право на управління корпоративним інвестиційним фондом, а також немайнові права, передбачені законодавством про інститути спільного інвестування.

2. Акції корпоративного інвестиційного фонду є виключно простими та існують у бездокументарній формі.

3. Строк розміщення акцій відкритого та інтервального корпоративних інвестиційних фондів не обмежується.

4. Акції корпоративного інвестиційного фонду можуть надавати його власнику право на отримання доходу у вигляді дивідендів, крім відкритого та інтервального корпоративних інвестиційних фондів.

5. Особливості емісії, обігу, обліку та погашення акцій корпоративного інвестиційного фонду визначаються законодавством про інститути спільного інвестування.

{ Закон доповнено статтею 6-1 згідно із Законом N 5080-VI ([5080-17](#)) від 05.07.2012 }

Стаття 7. Облігації

1. Облігація - цінний папір, що посвідчує внесення його першим власником грошей, визначає відносини позики між власником облігації та емітентом, підтверджує зобов'язання емітента повернути власникові облігації її номінальну вартість у передбачений проспектом емісії (для державних облігацій України - умовами їх розміщення) строк та виплатити доход за облігацією, якщо інше не передбачено проспектом емісії (для державних облігацій України - умовами їх розміщення).

Перехід права власності на облігації емітента до іншої особи не є підставою для звільнення емітента від виконання зобов'язань, що підтверджуються облігацією. { Частина першу статті 7 доповнено абзацом другим згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

{ Частина перша статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законами N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011, N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

2. Облігації можуть існувати виключно в бездокументарній формі.

{ Частина друга статті 7 в редакції Закону N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011 }

3. Емітент, у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, може розміщувати відсоткові, цільові та дисконтні облигації.

Відсоткові облигації - облигації, за якими передбачається виплата відсоткових доходів.

Цільові облигації - облигації, виконання зобов'язань за якими здійснюється шляхом передачі товарів та/або надання послуг відповідно до вимог, встановлених проспектом емісії (для державних облигацій України - умовами їх розміщення), а також шляхом сплати коштів власнику таких облигацій у випадках та порядку, передбачених проспектом емісії облигацій (для державних облигацій України - умовами їх розміщення). { Абзац третьої частини третьої статті 7 в редакції Закону N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011; із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Дисконтні облигації - облигації, що розміщуються за ціною, нижчою ніж їх номінальна вартість. Різниця між ціною придбання та номінальною вартістю облигації, яка виплачується власнику облигації під час її погашення становить дохід (дисконт) за облигацією. { Абзац четвертої частини третьої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

4. Облигації можуть розміщуватися з фіксованим строком погашення, єдиним для всього випуску. Дострокове погашення облигацій за вимогою їх власників дозволяється у разі, коли така можливість передбачена проспектом емісії (для державних облигацій України - умовами їх розміщення), яким визначені порядок встановлення ціни дострокового погашення облигацій і строк, у який облигації можуть бути пред'явлені для дострокового погашення. { Частина четверта статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

5. Погашення відсоткових та дисконтних облигацій здійснюється виключно грошима. Погашення цільових облигацій здійснюється шляхом передачі товарів та/або надання послуг, а також сплати коштів власнику таких облигацій у випадках та порядку, передбачених проспектом емісії облигацій (для державних облигацій України - умовами їх розміщення). { Частина п'ята статті 7 в редакції Закону N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011; із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

6. Облигація має номінальну вартість, визначену в національній валюті, а якщо це передбачено проспектом емісії (для державних облигацій України - умовами їх розміщення) - в іноземній валюті. Мінімальна номінальна вартість облигації не може бути меншою ніж одна копійка. { Частина шоста статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

7. Емітент може розміщувати іменні облигації та облигації на пред'явника. Обіг облигацій дозволяється після реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати розміщення облигацій та видачі свідоцтва про реєстрацію випуску облигацій.

{ Частина восьму статті 7 виключено на підставі Закону N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011 }

9. Продаж облігацій здійснюється в національній валюті, а якщо це передбачено законодавством та проспектом емісії відповідного випуску облігацій (для державних облігацій України - умовами їх розміщення), - в іноземній валюті.

{ Частина дев'ята статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

{ Частина десяту статті 7 виключено на підставі Закону N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011 }

Стаття 8. Облігації підприємств

1. Облігації підприємств розміщуються юридичними особами тільки після повної сплати свого статутного капіталу.

Облігації підприємств підтверджують зобов'язання емітента за ними та не дають право на участь в управлінні емітентом.

2. Не допускається розміщення облігацій підприємств для формування і поповнення статутного капіталу емітента, а також покриття збитків від господарської діяльності шляхом зарахування доходу від продажу облігацій як результату поточної господарської діяльності.

3. Юридична особа має право розміщувати відсоткові та/або дисконтні облігації на суму, яка не перевищує трикратного розміру власного капіталу або розміру забезпечення, що надається їй з цією метою третіми особами.

Порядок емісії, обігу та викупу цільових облігацій підприємств встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. *{ Частина третю статті 8 доповнено абзацом другим згідно із Законом N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011 }*
{ Частина третя статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011 }

4. Проспект емісії облігацій, емісія яких здійснюється акціонерним товариством, може передбачати можливість їх конвертації в акції акціонерного товариства (конвертовані облігації).

{ Частина четверта статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

5. Рішення про розміщення облігацій підприємств приймається відповідним органом управління емітента згідно з нормами законів, що регулюють порядок створення, діяльності та припинення юридичних осіб відповідної організаційно-правової форми.

Кошти, залучені від емісії цільових облігацій підприємств, використовуються на цілі, визначені проспектом емісії таких облігацій. *{ Частина п'яту статті 8 доповнено абзацом другим згідно із Законом N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011 }*

6. Реєстрацію випуску облігацій підприємств здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в

установленому нею порядку.

7. Емітент облігацій підприємств може прийняти рішення про продовження визначених проспектом емісії строків обігу та погашення облігацій у разі викупу ним усього відповідного випуску (серії) облігацій або згоди на продовження таких строків усіх власників відповідного випуску (серії) облігацій. У разі такого викупу його ціна не може бути меншою ніж номінальна вартість облігацій.

Тривалість періоду, на який можуть бути продовжені строки обігу та погашення облігацій підприємств, не може перевищувати тривалості періоду, визначеного проспектом емісії таких облігацій.

Повторне продовження строків обігу та погашення облігацій підприємств не допускається.

Порядок продовження строків обігу та погашення облігацій підприємств встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{ Статтю 8 доповнено частиною сьомою згідно із Законом N 2601-VI ([2601-17](#)) від 08.10.2010 }

Стаття 8-1. Цільові облігації підприємств, виконання зобов'язань за якими здійснюється шляхом передачі об'єкта (частини об'єкта) житлового будівництва

1. Емісію цільових облігацій підприємств, виконання зобов'язань за якими здійснюється шляхом передачі об'єкта (частини об'єкта) житлового будівництва, може здійснювати юридична особа, яка згідно із законодавством має право на виконання функцій замовника будівництва такого об'єкта, або юридична особа, що уклала договір участі у будівництві житла з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, що мають право власності, оренди чи постійного користування земельною ділянкою, на якій буде розташовано об'єкт житлового будівництва, яким забезпечуватиметься виконання зобов'язань за цільовими облігаціями.

2. Емітент цільових облігацій підприємств, виконання зобов'язань за якими здійснюється шляхом передачі об'єкта (частини об'єкта) житлового будівництва, не має права вчиняти будь-які дії, наслідком яких може бути встановлення обтяження на такий об'єкт (частину об'єкта) житлового будівництва, земельну ділянку, яка призначена для спорудження об'єкта житлового будівництва, та майнові права на них.

3. У разі прийняття органами місцевого самоврядування або органами виконавчої влади за їх ініціативою у випадках та порядку, передбачених законом, рішення, що має наслідком зміну користувача земельної ділянки, яка призначена для спорудження об'єкта житлового будівництва, що фінансується із залученням коштів фізичних та/або юридичних осіб шляхом емісії цільових облігацій підприємств, у відповідному місцевому бюджеті передбачаються видатки для відшкодування збитків власникам таких облігацій. Спори про відшкодування таких збитків зазначених власників вирішуються відповідно до закону.

Порядок ([37-2012-п](#)) визначення розміру зазначених збитків та здійснення відшкодування встановлюються Кабінетом Міністрів України.
{ Закон доповнено статтею 8-1 згідно із Законом N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011 }

Стаття 8-2. Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб

1. Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб можуть бути:

довгострокові - понад п'ять років;

середньострокові - від одного до п'яти років;

короткострокові - до одного року.

2. Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб - цінні папери, що розміщуються виключно на внутрішньому фондовому ринку і підтверджують зобов'язання Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо відшкодування пред'явникам цих облігацій їх номінальної вартості з виплатою доходу відповідно до умов розміщення облігацій.

Кошти, залучені Фондом гарантування вкладів фізичних осіб від розміщення облігацій, використовуються виключно для фінансування напрямів, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

3. Умови розміщення та погашення облігацій встановлюються Фондом гарантування вкладів фізичних осіб відповідно до законодавства.

4. Порядок проведення операцій, пов'язаних з розміщенням цих облігацій, встановлюється Фондом гарантування вкладів фізичних осіб.

5. Витрати на підготовку розміщення, а також на розміщення, погашення облігацій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, виплату доходів здійснюються відповідно до умов розміщення облігацій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб за рахунок коштів Фонду.

6. Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб можуть бути іменними або на пред'явника. Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб можуть існувати виключно в бездокументарній формі.

7. Продаж облігацій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб здійснюється в національній валюті.

8. Виплата доходів і погашення облігацій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб здійснюються грошима або облігаціями Фонду гарантування вкладів фізичних осіб інших видів за згодою сторін.

9. Вимоги до емітентів та суми облігацій, які має право розміщувати емітент, встановлені статтею 8 цього Закону, не поширюються на Фонд гарантування вкладів фізичних осіб.

{ Закон доповнено статтею 8-2 згідно із Законом N 1586-VII ([1586-18](#)) від 04.07.2014 }

Стаття 9. Облігації місцевих позик

1. До облігацій місцевих позик належать облігації внутрішніх та зовнішніх місцевих позик.

Рішення про розміщення облігацій місцевих позик приймає Верховна Рада Автономної Республіки Крим або міська рада відповідно до вимог, установлених бюджетним законодавством.

2. Реєстрацію випуску облігацій місцевих позик здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку.

3. Особливості погашення та реалізації прав за облігаціями місцевих позик визначаються проспектом емісії облігацій відповідного випуску.

{ Частина третя статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Стаття 10. Державні облігації України

1. Державні облігації України можуть бути:

довгострокові - понад п'ять років;

середньострокові - від одного до п'яти років;

короткострокові - до одного року.

2. Державні облігації України поділяються на облігації внутрішніх державних позик України, облігації зовнішніх державних позик України та цільові облігації внутрішніх державних позик України.

3. Облігації внутрішніх державних позик України - державні цінні папери, що розміщуються виключно на внутрішньому фондовому ринку і підтверджують зобов'язання України щодо відшкодування пред'явникам цих облігацій їх номінальної вартості з виплатою доходу відповідно до умов розміщення облігацій. Номінальна вартість облігацій внутрішніх державних позик України може бути визначена в іноземній валюті.

{ Частина третя статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом N 4093-VI ([4093-17](#)) від 09.12.2011 }

4. Цільові облігації внутрішніх державних позик України - облігації внутрішніх державних позик, емісія яких є джерелом фінансування дефіциту державного бюджету в обсягах, передбачених на цю мету законом про Державний бюджет України на відповідний рік, та в межах граничного розміру державного боргу.

Основним реквізитом цільових облігацій внутрішніх державних позик України є зазначення передбаченого законом про Державний бюджет України на відповідний рік напряму використання залучених від розміщення таких облігацій коштів.

Кошти, залучені до Державного бюджету України від розміщення цільових облігацій внутрішніх державних позик України, використовуються виключно для фінансування державних або

регіональних програм і проектів на умовах їх повернення в обсягах, передбачених на цю мету законом про Державний бюджет України на відповідний рік. Фінансування здійснюється відповідно до кредитних договорів, що укладаються між державою в особі Міністерства фінансів України та отримувачем коштів. Умови кредитних договорів повинні відповідати умовам розміщення цільових облигацій внутрішніх державних позик України з обов'язковим установленням дати обслуговування та погашення кредиту за п'ять днів до дати обслуговування та погашення цільових облигацій внутрішніх державних позик України. { Абзац третьої частини четвертої статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

5. Облігації зовнішніх державних позик України - державні боргові цінні папери, що розміщуються на міжнародних фондових ринках і підтверджують зобов'язання України відшкодувати пред'явникам цих облигацій їх номінальну вартість з виплатою доходу відповідно до умов розміщення облигацій. { Частина п'ята статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

6. Емісія державних облигацій України є частиною бюджетного процесу і не підлягає регулюванню Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

7. Емісія державних облигацій України регулюється законом України про Державний бюджет України на відповідний рік, яким встановлюються граничні розміри державного зовнішнього та внутрішнього боргу.

Рішення про розміщення облигацій зовнішніх та внутрішніх державних позик України та умови їх розміщення приймається згідно з Бюджетним кодексом України ([2456-17](#)). { Абзац другий частини сьомої статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Розміщення державних облигацій України здійснюється у разі дотримання на кінець року граничних розмірів державного зовнішнього та внутрішнього боргу, передбачених Верховною Радою України в законі про Державний бюджет України на відповідний рік.

8. Умови розміщення та погашення облигацій внутрішніх державних позик України і цільових облигацій внутрішніх державних позик України, не визначені умовами розміщення, встановлюються Міністерством фінансів України відповідно до законодавства.

9. Національний банк України виконує операції з обслуговування державного боргу, пов'язані з розміщенням облигацій внутрішніх державних позик та цільових облигацій внутрішніх державних позик України, їх погашенням і виплатою доходів за ними, а також провадить депозитарну діяльність щодо цих цінних паперів. Порядок проведення операцій, пов'язаних з розміщенням цих облигацій, встановлюється Національним банком України за погодженням з Міністерством фінансів України. Особливості провадження депозитарної діяльності з державними облигаціями України визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку разом з Національним банком України.

10. Розміщення, обслуговування та погашення облигацій зовнішніх державних позик України здійснює Міністерство фінансів України, яке може залучати для цього банки, інвестиційні компанії

тощо. Відносини між Міністерством фінансів України і цими організаціями регулюються відповідними договорами.

11. Витрати на підготовку розміщення, а також на розміщення, погашення державних облігацій України, виплату доходів здійснюються відповідно до умов розміщення державних облігацій України за рахунок коштів, передбачених на такі цілі у Державному бюджеті України.

12. Державні облігації України можуть бути іменними або на пред'явника.

Державні облігації України можуть існувати виключно в бездокументарній формі. { Абзац другий частини дванадцятої статті 10 в редакції Закону N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011 }

13. Продаж облігацій внутрішніх державних позик України здійснюється в національній або іноземній валюті, а облігацій зовнішніх державних позик України - у валюті запозичення. { Частина тринадцята статті 10 в редакції Закону N 4093-VI ([4093-17](#)) від 09.12.2011 }

14. Виплата доходів і погашення державних облігацій України здійснюється грошима або в іншій формі за згодою сторін. { Частина чотирнадцята статті 10 в редакції Закону N 701-VIII ([701-19](#)) від 17.09.2015 }

Стаття 10-1. Облігації міжнародних фінансових організацій

1. Міжнародна фінансова організація - міжнародна організація, яка на умовах, визначених своїм установчим актом, та/або відповідно до міжнародного договору України здійснює емісію облігацій на території України.

Міжнародні фінансові організації можуть здійснювати в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, емісію відсоткових або дисконтних облігацій виключно шляхом публічного розміщення на українських фондових біржах, які за результатами конкурсного відбору були включені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку до затвердженого нею переліку.

Емісії облігацій міжнародних фінансових організацій обслуговуються у депозитарній системі України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, за погодженням з Національним банком України надає дозвіл на здійснення міжнародною фінансовою організацією емісії облігацій. Рішення щодо надання зазначеного погодження або щодо обґрунтованої відмови у такому наданні приймається в установленому порядку ([327-2014-п](#)) протягом п'яти робочих днів з дня отримання відповідного звернення від міжнародної фінансової організації.

3. Кошти, отримані міжнародними фінансовими організаціями, членом яких є Україна, від розміщення облігацій, використовуються для здійснення такими організаціями операцій відповідно до установчих актів таких організацій та/або міжнародних договорів України згідно з Конституцією України ([254к/96-ВР](#)) та Законом України "Про міжнародні договори України" ([1906-15](#)).

У разі якщо Україна не є членом міжнародної фінансової організації та/або з такою організацією не укладено міжнародний договір України, кошти, отримані цією організацією від розміщення облігацій, використовуються за погодженням з Кабінетом Міністрів України у визначеному ним порядку ([327-2014-п](#)).

Особливості емісії та обігу облігацій міжнародних фінансових організацій, у тому числі перелік документів, що подаються для реєстрації випуску таких облігацій, та вимоги до їх оформлення, а також строки реєстрації випуску та звіту про результати розміщення цінних паперів визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Облігація міжнародної фінансової організації має номінальну вартість, визначену в національній валюті.

Розміщення, продаж та погашення зазначених облігацій здійснюються в національній валюті.

5. Вимоги до розкриття інформації міжнародними фінансовими організаціями як емітентами облігацій, зокрема порядок, зміст та строки подання ними регулярної та особливої інформації, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

6. Положення частини п'ятої статті 30, абзацу другого частини першої статті 33, статей 39, 40 та 41 цього Закону не поширюються на міжнародні фінансові організації та облігації міжнародних фінансових організацій.

{ Закон доповнено статтею 10-1 згідно з Законом N 400-VII ([400-18](#)) від 04.07.2013 }

Стаття 11. Казначейські зобов'язання України

1. Казначейське зобов'язання України - державний цінний папір, що розміщується виключно на добровільних засадах серед фізичних осіб, посвідчує факт заборгованості Державного бюджету України перед власником казначейського зобов'язання України, дає власнику право на отримання грошового доходу та погашається відповідно до умов розміщення казначейських зобов'язань України. Номінальна вартість казначейських зобов'язань України може бути визначена у національній або іноземній валюті. { Абзац перший частини першої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5034-VI ([5034-17](#)) від 04.07.2012 }

Обсяг емісії казначейських зобов'язань України у сукупності з емісією державних облігацій внутрішніх державних позик України не може перевищувати граничного обсягу внутрішнього державного боргу та обсягу пов'язаних з обслуговуванням державного боргу видатків, визначених законом про Державний бюджет України на відповідний рік.

Емісія казначейських зобов'язань України є частиною бюджетного процесу і не підлягає регулюванню Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Погашення та сплата доходу за казначейськими зобов'язаннями України гарантується доходами Державного бюджету України.

2. Казначейські зобов'язання України можуть бути:

довгострокові - понад п'ять років;

середньострокові - від одного до п'яти років;

короткострокові - до одного року.

3. Емітентом казначейських зобов'язань України виступає держава в особі Міністерства фінансів України за дорученням Кабінету Міністрів України.

4. Казначейські зобов'язання України можуть бути іменними або на пред'явника.

Казначейські зобов'язання України розміщуються у документарній або бездокументарній формі.

У разі розміщення казначейських зобов'язань України у документарній формі видається сертифікат.

У сертифікаті казначейського зобов'язання України зазначаються вид цінного паперу, найменування і місцезнаходження емітента, сума платежу, дата виплати грошового доходу, дата погашення, зазначення місця, в якому повинно бути здійснено погашення, дата і місце видачі казначейського зобов'язання України, серія та номер сертифіката казначейського зобов'язання України, підпис керівника емітента або іншої уповноваженої особи. У сертифікаті іменного казначейського зобов'язання України також зазначається ім'я власника. { Абзац четвертий частини четвертої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1206-VII ([1206-18](#)) від 15.04.2014 }

Особливості погашення та реалізації прав за казначейськими зобов'язаннями України визначаються умовами їх розміщення, які затверджуються Міністерством фінансів України відповідно до законодавства. { Абзац п'ятий частини четвертої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5034-VI ([5034-17](#)) від 04.07.2012 }

Продаж, виплата грошового доходу та погашення казначейських зобов'язань України здійснюються в національній або іноземній валюті відповідно до умов їх розміщення.
{ Частина четверту статті 11 доповнено абзацом шостим згідно із Законом N 5034-VI ([5034-17](#)) від 04.07.2012 }

5. Рішення про розміщення казначейських зобов'язань України приймається згідно з Бюджетним кодексом України ([2456-17](#)). У рішенні передбачаються умови розміщення та погашення казначейських зобов'язань України.

6. Умови розміщення казначейських зобов'язань України можуть передбачати їх погашення шляхом зменшення зобов'язань перед Державним бюджетом України власника казначейського зобов'язання України на вартість цього зобов'язання.

7. Порядок визначення вартості продажу казначейських зобов'язань України ([z1637-12](#)), ([z1960-12](#)) під час їх розміщення встановлюється Міністерством фінансів України.

8. Особливості провадження депозитарної діяльності з казначейськими зобов'язаннями України визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку разом з Національним

банком України.

Стаття 12. Інвестиційні сертифікати

1. Інвестиційний сертифікат - цінний папір, який розміщується інвестиційним фондом, інвестиційною компанією, компанією з управління активами пайового інвестиційного фонду та посвідчує право власності інвестора на частку в інвестиційному фонді, взаємному фонді інвестиційної компанії та пайовому інвестиційному фонді.

2. Емітентом інвестиційних сертифікатів виступає інвестиційний фонд, інвестиційна компанія або компанія з управління активами пайового інвестиційного фонду.

3. Кількість проголошених інвестиційних сертифікатів пайового інвестиційного фонду зазначається у проспекті емісії.

Строк, протягом якого здійснюється укладення договорів з першими власниками щодо відчуження інвестиційних сертифікатів відкритого та інтервального пайових інвестиційних фондів, не обмежується. { Абзац другий частини третьої статті 12 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

4. Інвестиційні сертифікати можуть надавати його власнику право на отримання доходу у вигляді дивідендів. Дивіденди за інвестиційними сертифікатами відкритого та інтервального пайового інвестиційних фондів не нараховуються і не сплачуються.

5. Розміщення похідних (деривативів), базовим активом яких є право на отримання інвестиційних сертифікатів, не допускається. { Частина п'ята статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

6. Особливості емісії, обігу, обліку та погашення інвестиційних сертифікатів визначаються відповідним законодавством.

{ Частина шоста статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Стаття 13. Ощадні (депозитні) сертифікати

1. Ощадний (депозитний) сертифікат - цінний папір, який підтверджує суму вкладу, внесеного у банк, і права вкладника (власника сертифіката) на одержання зі спливом встановленого строку суми вкладу та процентів, встановлених сертифікатом, у банку, який його видав.

2. Ощадний (депозитний) сертифікат є неемісійним цінним папером, що видається на певний строк (під відсотки, передбачені умовами його видачі).

Ощадні (депозитні) сертифікати можуть бути іменними або на пред'явника та існують виключно у документарній формі.

{ Частина друга статті 13 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

3. В ощадному (депозитному) сертифікаті зазначаються вид цінного паперу, найменування і місцезнаходження банку, що випустив сертифікат, серія і номер сертифіката, дата випуску, сума депозиту, процентна ставка, строк отримання вкладу, підпис

керівника банку або іншої уповноваженої особи, засвідчений печаткою банку.

{ Частина третя статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

4. Права за іменним ощадним (депозитним) сертифікатом передаються в порядку, встановленому для відступлення права вимоги. Передача прав за ощадним (депозитним) сертифікатом на пред'явника здійснюється шляхом передачі ощадного (депозитного) сертифіката.

{ Частина четверта статті 13 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

5. Доход за ощадними (депозитними) сертифікатами виплачується під час пред'явлення їх для оплати в банк, що розмістив ці сертифікати.

{ Абзац другий частини п'ятої статті 13 виключено на підставі Закону N 424-VIII ([424-19](#)) від 14.05.2015 }

Стаття 14. Вексель

1. Вексель - цінний папір, який посвідчує безумовне грошове зобов'язання векселедавця або його наказ третій особі сплатити після настання строку платежу визначену суму власнику векселя (векселедержателю).

2. Векселі можуть бути прості або переказні та існують виключно у документарній формі.

{ Частина друга статті 14 в редакції Закону N 5518-VI ([5518-17](#)) від 06.12.2012; із змінами, внесеними згідно із Законом N 407-VII ([407-18](#)) від 04.07.2013 }

3. Особливості видачі та обігу векселів, здійснення операцій з векселями, погашення вексельних зобов'язань та стягнення за векселями визначаються законом.

{ Абзац другий частини третьої статті 14 виключено на підставі Закону N 407-VII ([407-18](#)) від 04.07.2013 }

{ Абзац третій частини третьої статті 14 виключено на підставі Закону N 407-VII ([407-18](#)) від 04.07.2013 }

{ Абзац четвертий частини третьої статті 14 виключено на підставі Закону N 407-VII ([407-18](#)) від 04.07.2013 }

{ Абзац п'ятий частини третьої статті 14 виключено на підставі Закону N 407-VII ([407-18](#)) від 04.07.2013 }

Стаття 15. Іпотечні, приватизаційні, похідні та товаророзпорядчі цінні папери

1. Особливості емісії (видачі), обігу та обліку заставних, іпотечних сертифікатів, іпотечних облігацій, сертифікатів ФОН, приватизаційних, похідних, товаророзпорядчих цінних паперів

та порядок розкриття інформації щодо них визначаються законодавством.

Стаття 15-1. Державний дериватив

1. Державний дериватив - цінний папір, що розміщується державою на міжнародних фондових ринках і підтверджує зобов'язання України відповідно до умов розміщення цього цінного папера здійснити виплати власнику цього цінного папера в разі досягнення певних показників валового внутрішнього продукту України, а також здійснити інші виплати.

2. Емісія державних деривативів є частиною бюджетного процесу і не підлягає регулюванню Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Рішення про розміщення державних деривативів та умови їх розміщення приймається згідно з Бюджетним кодексом України та законами України.

{ Закон доповнено статтею 15-1 згідно із Законом N 701-VIII ([701-19](#)) від 17.09.2015 }

Розділ III

ПРОФЕСІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ НА ФОНДОВОМУ РИНКУ

Стаття 16. Види професійної діяльності на фондовому ринку

1. Професійна діяльність на фондовому ринку - діяльність акціонерних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю з надання фінансових та інших послуг у сфері розміщення та обігу цінних паперів, обліку прав на цінні папери та прав за цінними паперами, управління активами інституційних інвесторів, що відповідає вимогам, установленим до такої діяльності цим Законом та законодавством. { Абзац перший частини першої статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законами N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012, N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

Поєднання професійної діяльності на фондовому ринку з іншими видами діяльності забороняється, крім: { Абзац другий частини першої статті 16 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

провадження банком діяльності з торгівлі цінними паперами, депозитарної діяльності зберігача цінних паперів та діяльності з ведення реєстру власників іменних цінних паперів; { Абзац частини першої статті 16 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

надання професійним учасником фондового ринку консультаційних послуг щодо емісії, обігу та обліку цінних паперів, щодо прав та обов'язків емітента, інвестора та/або особи, яка видала неемісійний цінний папір, щодо обігу та обліку інших фінансових інструментів, а також щодо здійснення фінансових інвестицій у зазначені цінні папери та інші фінансові інструменти; { Абзац частини першої статті 16 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

здійснення компанією з управління активами діяльності з адміністрування пенсійних фондів та/або діяльності з управління іпотечним покриттям. { Абзац частини першої статті 16 в редакції

Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

2. На фондовому ринку здійснюються такі види професійної діяльності:

діяльність з торгівлі цінними паперами;

діяльність з управління активами інституційних інвесторів;

депозитарна діяльність;

діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку;

клірингова діяльність. { Частина другу статті 16 доповнено абзацом згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

3. Професійна діяльність на фондовому ринку здійснюється виключно на підставі ліцензії, що видається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку (крім професійної діяльності Центрального депозитарію цінних паперів та депозитарної діяльності Національного банку України). Перелік документів, необхідних для отримання ліцензії, порядок її видачі та анулювання встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Професійна діяльність Центрального депозитарію цінних паперів провадиться на підставі правил Центрального депозитарію цінних паперів, зареєстрованих Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому законодавством порядку. { Частина третю статті 16 доповнено абзацом згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

Депозитарна діяльність Національного банку України провадиться з урахуванням особливостей депозитарної та клірингової діяльності з цінними паперами відповідно до компетенції, встановленої Законом України "Про депозитарну систему України" ([5178-17](#)). { Частина третю статті 16 доповнено абзацом згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }
{ Частина третя статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

4. Професійна діяльність учасників фондового ринку, крім фондових бірж та депозитаріїв, здійснюється за умови членства щонайменше в одному об'єднанні професійних учасників ринку цінних паперів та/або саморегулювній організації, що об'єднує професійних учасників ринку цінних паперів за відповідним видом професійної діяльності.
{ Частина четверта статті 16 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

5. Професійні учасники фондового ринку можуть утворювати відокремлені підрозділи за межами України за погодженням з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку та у встановленому нею порядку.

Професійні учасники фондового ринку та їх відокремлені підрозділи, у тому числі ті, що утворені та діють в іноземних державах, повинні дотримуватися вимог щодо організації фінансового моніторингу, встановлених законодавством України у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму.

У разі якщо вимоги щодо організації фінансового моніторингу суперечать законодавству іноземної держави, на території якої утворено відокремлений підрозділ, професійний учасник фондового ринку зобов'язаний повідомити спеціально уповноважений орган з питань фінансового моніторингу і Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про неможливість дотримання його відокремленим підрозділом зазначених вимог.

{ Статтю 16 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом N 3831-VI ([3831-17](#)) від 06.10.2011 }

6. Професійний учасник фондового ринку в установленому законодавством порядку вживає заходів щодо обмеження ділових відносин або фінансових операцій з особами, що діють на території держав, які не виконують або неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму.

{ Статтю 16 доповнено частиною шостою згідно із Законом N 3831-VI ([3831-17](#)) від 06.10.2011 }

Стаття 17. Діяльність з торгівлі цінними паперами

1. Професійна діяльність з торгівлі цінними паперами на фондовому ринку провадиться торговцями цінними паперами, які створюються у формі господарського товариства та для яких операції з цінними паперами та іншими фінансовими інструментами є виключним видом діяльності, крім випадків, передбачених цим Законом, а також банками. { Абзац перший частини першої статті 17 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Професійна діяльність з торгівлі цінними паперами включає:

брокерську діяльність;

дилерську діяльність;

андеррайтинг;

діяльність з управління цінними паперами.

Торговець цінними паперами може провадити дилерську діяльність, якщо має сплачений грошовими коштами статутний капітал у розмірі не менш як 500 тисяч гривень, брокерську діяльність - не менш як 1 мільйон гривень, андеррайтинг або діяльність з управління цінними паперами - не менш як 7 мільйонів гривень.

{ Абзац сьомий частини першої статті 17 в редакції Закону N 2393-VI ([2393-17](#)) від 01.07.2010 }

У статутному капіталі торговця цінними паперами частка іншого торговця не може перевищувати 10 відсотків.

Ліцензія на провадження андеррайтингу видається лише за умови наявності у торговця цінними паперами ліцензії на провадження дилерської діяльності. { Абзац дев'ятий частини першої статті 17 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

2. Брокерська діяльність - укладення торговцем цінними паперами цивільно-правових договорів (зокрема на підставі договорів комісії, доручення) щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів від свого імені (від імені іншої особи), за дорученням і за рахунок іншої особи. { Абзац перший частини

другої статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Торговець цінними паперами може виступати поручителем або гарантом виконання зобов'язань перед третіми особами за договорами, що укладаються від імені клієнта такого торговця, отримуючи за це винагороду, що визначається договором торговця цінними паперами з клієнтом.

Торговець цінними паперами, який провадить брокерську діяльність, може надавати своїм клієнтам консультації щодо купівлі-продажу цінних паперів та інших фінансових інструментів. { Частина другу статті 17 доповнено абзацом третім згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

На грошові кошти та цінні папери клієнтів, що передаються торговцям цінними паперами або знаходяться у них згідно з договорами на здійснення брокерської діяльності, не може бути звернено стягнення за зобов'язаннями торговця цінними паперами, не пов'язаними із здійсненням ним функцій брокера. { Частина другу статті 17 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

3. Дилерська діяльність - укладення торговцем цінними паперами цивільно-правових договорів щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів від свого імені та за свій рахунок з метою перепродажу, крім випадків, передбачених законом. { Частина третя статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

4. Андеррайтинг - укладення торговцем цінними паперами договорів щодо відчуження цінних паперів та/або здійснення дій чи надання послуг, пов'язаних з таким відчуженням, у процесі емісії цих цінних паперів за дорученням, від імені та за рахунок емітента на підставі відповідного договору з емітентом. { Абзац перший частини четвертої статті 17 в редакції Законів N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011, N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Андеррайтер може надавати консультації емітенту щодо розміщення цінних паперів цього емітента. { Абзац частини четвертої статті 17 в редакції Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

Андеррайтер відповідно до договору з емітентом може здійснювати: { Абзац третій частини четвертої статті 17 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

купівлю цінних паперів у емітента з подальшим їх перепродажем інвесторам; { Абзац частини четвертої статті 17 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

гарантування повного або часткового продажу цінних паперів емітента інвесторам, повний чи частковий їх викуп за фіксованою ціною з подальшим перепродажем; { Абзац частини четвертої статті 17 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

продаж якомога більшої кількості цінних паперів, без зобов'язання придбати будь-які цінні папери, що не були продані. { Абзац частини четвертої статті 17 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

З метою організації публічного розміщення цінних паперів андеррайтери можуть укладати між собою договір про спільну діяльність.

5. Діяльність з управління цінними паперами - діяльність, яка провадиться торговцем цінними паперами від свого імені за винагороду протягом визначеного строку на підставі договору про управління переданими йому цінними паперами, іншими фінансовими інструментами та грошовими коштами, призначеними для інвестування в цінні папери та інші фінансові інструменти, а також отриманими у процесі управління цінними паперами, іншими фінансовими інструментами і грошовими коштами в інтересах установника управління або визначених ним третіх осіб. { Абзац перший частини п'ятої статті 17 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Договір про управління цінними паперами, іншими фінансовими інструментами і грошовими коштами, призначеними для інвестування в цінні папери та інші фінансові інструменти, може передбачати виникнення у торговця цінними паперами права довірчої власності на передані йому в управління цінні папери, інші фінансові інструменти і грошові кошти, призначені для інвестування в цінні папери та інші фінансові інструменти, а також виникнення права довірчої власності на грошові кошти, цінні папери, інші фінансові інструменти, отримані торговцем цінними паперами від управління цінними паперами та іншими фінансовими інструментами. { Абзац частини п'ятої статті 17 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Торговець цінними паперами, який провадить діяльність з управління цінними паперами, може надавати консультації, пов'язані з обслуговуванням установника управління. { Абзац частини п'ятої статті 17 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Торговець цінними паперами має право укладати договори про управління цінними паперами з фізичними та юридичними особами.

Сума договору про управління цінними паперами з одним клієнтом - фізичною особою має становити не менше суми, еквівалентної 100 мінімальним заробітним платам.

Істотні умови договору про управління цінними паперами встановлюються законом та за домовленістю сторін.

Договір про управління цінними паперами не може укладатися торговцем цінними паперами з компанією з управління активами.

Торговець цінними паперами здійснює управління цінними паперами відповідно до вимог Цивільного кодексу України ([435-15](#)), цього Закону, інших законів, нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

6. Договір доручення, договір комісії або договір про управління цінними паперами укладається з торговцем цінними паперами в письмовій формі. Права та обов'язки торговця цінними паперами стосовно його клієнта, умови укладення договорів щодо цінних паперів, порядок звітності торговця перед його клієнтом, порядок і умови виплати торговцю винагороди визначаються у договорі, що укладається між ними.

Торговець цінними паперами зобов'язаний виконувати доручення клієнтів за договорами доручення, договорами комісії та договорами про управління цінними паперами на найвигідніших для клієнта умовах. Доручення клієнтів виконуються торговцем цінними паперами у порядку їх надходження, якщо інше не передбачено договором або дорученням клієнтів. У разі укладення торговцем цінними паперами договорів за власний рахунок разом з укладенням ним договорів за рахунок клієнта виконання договорів для клієнта є пріоритетним.

7. Торговець цінними паперами веде облік цінних паперів, грошових коштів окремо для кожного клієнта та окремо від цінних паперів, грошових коштів та майна, що перебувають у власності торговця цінними паперами, відповідно до вимог, установлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Міністерством фінансів України, а у випадках, установлених законодавством, - також з Національним банком України. На грошові кошти та цінні папери клієнтів, що передаються торговцям цінними паперами в управління, не може бути звернене стягнення за зобов'язаннями торговця цінними паперами, що не пов'язані із здійсненням ним функцій управителя.

Для провадження діяльності з управління цінними паперами грошові кошти клієнта (клієнтів), у разі якщо це передбачено договором управління, зараховуються на окремий поточний рахунок торговця цінними паперами в банку окремо від власних коштів торговця цінними паперами та відповідно до умов договору (договорів) про управління цінними паперами, іншими фінансовими інструментами і грошовими коштами, призначеними для інвестування в цінні папери та інші фінансові інструменти. Торговець цінними паперами звітує перед клієнтами про використання їхніх грошових коштів. { Абзац другий частини сьомої статті 17 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Торговець цінними паперами вправі використовувати грошові кошти клієнтів, якщо це передбачено договором про управління цінними паперами.

Договором про управління цінними паперами може бути передбачено розподіл між сторонами прибутку, отриманого торговцем цінними паперами від використання грошових коштів клієнта.

{ Абзац п'ятий частини сьомої статті 17 виключено на підставі Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

8. Правочини щодо цінних паперів повинні вчинятися за участю або посередництвом торговця цінними паперами, крім випадків:

розміщення емітентом власних цінних паперів;

викупу та продажу емітентом власних цінних паперів;

проведення розрахунків з використанням неемісійних цінних паперів;

розміщення казначейських зобов'язань України;

внесення цінних паперів до статутного (складеного) капіталу юридичних осіб;

дарування цінних паперів;

спадкування та правонаступництва цінних паперів;

вчинення правочинів, пов'язаних з виконанням судових рішень;

вчинення правочинів у процесі приватизації.

{ Частина восьма статті 17 в редакції Законів N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012, N 407-VII ([407-18](#)) від 04.07.2013 }

9. Правочини щодо цінних паперів, вчинені без участі (посередництва) торговця цінними паперами, крім випадків, передбачених частиною восьмою цієї статті, є нікчемними.

Правочини, що вчиняються між торговцями цінними паперами, для кожного з них є провадженням професійної діяльності з торгівлі цінними паперами.

{ Частина дев'ята статті 17 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

10. Торговець цінними паперами зобов'язаний подавати до загальнодоступної інформаційної бази даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів для подальшого розміщення такої інформації про всі вчинені поза фондовою біржою ним або за його участю правочини щодо емісійних цінних паперів:

найменування емітента цінних паперів та його ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ;

вид, тип, клас, форма існування та форма випуску цінних паперів;

міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів;

кількість цінних паперів за кожним правочином;

ціна цінних паперів;

дата вчинення правочину;

інші відомості, визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

До зазначеної інформації не включаються відомості про сторони правочинів.

Порядок ([z0320-13](#)) та строки подання торговцем цінними паперами зазначеної інформації, а також порядок її подальшого розміщення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{ Частина десята статті 17 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Стаття 18. Діяльність з управління активами інституційних інвесторів

1. Діяльність з управління активами інституційних інвесторів - професійна діяльність учасника фондового ринку - компанії з управління активами, що провадиться нею за винагороду від свого імені або на підставі відповідного договору про

управління активами інституційних інвесторів.

2. Діяльність з управління активами інституційних інвесторів регулюється спеціальним законодавством.

Стаття 19. Депозитарна діяльність

1. Депозитарна діяльність провадиться учасниками фондового ринку відповідно до законодавства про депозитарну систему України.

Стаття 19-1. Клірингова діяльність

1. Клірингова діяльність - діяльність з визначення зобов'язань, що підлягають виконанню за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів, підготовка документів (інформації) для проведення розрахунків, а також створення системи гарантій з виконання зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів.

2. Особами, які провадять клірингову діяльність, є клірингові установи та Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках. Центральний депозитарій цінних паперів та Національний банк України можуть провадити клірингову діяльність з урахуванням вимог, встановлених законодавством.

3. Вимоги до мінімального розміру регулятивного капіталу особи, яка провадить клірингову діяльність, а також інші обмеження її діяльності визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України. { Закон доповнено статтею 19-1 згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

Стаття 19-2. Утворення клірингової установи

1. Клірингова установа утворюється та функціонує у формі акціонерного товариства. Особа набуває статусу клірингової установи з дня отримання ліцензії на провадження клірингової діяльності та ліцензії Національного банку України на здійснення окремих банківських операцій у порядку, встановленому Національним банком України.

2. Статутний капітал клірингової установи повинен бути сплачений коштами.

3. Клірингова установа для провадження клірингової діяльності повинна мати належне обладнання, зокрема комп'ютерну техніку з відповідним програмним забезпеченням, окремі канали зв'язку і приміщення, що відповідають вимогам, установленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку та Національним банком України.

4. Клірингова установа зобов'язана протягом трьох місяців з дня отримання ліцензії на провадження клірингової діяльності укласти:

1) договір про проведення розрахунків у цінних паперах за результатами клірингу з Центральним депозитарієм цінних паперів або Національним банком України відповідно до компетенції, визначеної законом;

2) договір про проведення грошових розрахунків за результатами клірингу з Розрахунковим центром з обслуговування договорів на фінансових ринках;

3) договір про надання клірингових послуг із щонайменше однією фондовою біржею.

Вимоги до зазначених у цій частині договорів встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

До моменту укладення зазначених договорів клірингова установа не має права провадити клірингову діяльність щодо цінних паперів.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може встановлювати додаткові вимоги до клірингових установ, що обмежують ризики професійної діяльності на фондовому ринку.

6. Слова "клірингова установа" та похідні від них дозволяється використовувати лише юридичним особам, які утворені та функціонують відповідно до вимог цього Закону.
{ Закон доповнено статтею 19-2 згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

Стаття 19-3. Провадження клірингової діяльності

1. Центральний депозитарій цінних паперів, клірингова установа або Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках провадять клірингову діяльність на підставі ліцензії, що видається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, в установленому нею порядку та можуть здійснювати окремі види банківських послуг на підставі ліцензії Національного банку України.

Центральний депозитарій цінних паперів, клірингова установа або Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках до початку провадження клірингової діяльності повинні в установленому порядку зареєструвати в Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку Правила провадження клірингової діяльності, які визначають загальний порядок здійснення клірингової діяльності.

Клірингову діяльність за договорами щодо цінних паперів, укладеними на певній фондовій біржі, може провадити лише одна особа, яка має ліцензію на провадження клірингової діяльності.

2. Клірингова діяльність є виключним видом професійної діяльності на ринку цінних паперів, крім її поєднання у встановленому законом випадку за умови провадження таких видів діяльності окремими структурними підрозділами.

3. Для провадження клірингової діяльності клірингова установа, Центральний депозитарій цінних паперів або Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках зобов'язані зареєструвати в Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку в порядку та строки, встановлені нею, такі внутрішні документи:

1) правила клірингу, погоджені Національним банком України;

2) документ, що визначає порядок організації та здійснення внутрішнього аудиту (контролю);

3) документ, що визначає систему управління ризиками та гарантій із зазначенням видів ризиків, методики їх розрахунку, заходи зниження ризиків, порядок та умови їх застосування.

4. Підставами для відмови в реєстрації внутрішніх документів особи, яка провадить клірингову діяльність, і змін до них є:

1) невідповідність документів, поданих на реєстрацію, вимогам законодавства, у тому числі нормативно-правовим актам Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

2) подання документів не в повному обсязі, наявність у них неповної або недостовірної інформації;

3) невідповідність розміру статутного капіталу вимогам закону.

{ Закон доповнено статтею 19-3 згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

Стаття 19-4. Правила клірингу

1. Правила клірингу повинні містити:

1) вимоги до учасників клірингу;

2) порядок здійснення клірингу за участю та/або без участі центрального контрагента;

3) порядок, умови допуску зобов'язань до клірингу та вимоги до таких зобов'язань;

4) права і обов'язки особи, яка провадить клірингову діяльність, та учасників клірингу;

5) порядок обліку прав та зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів та їх припинення;

6) порядок подання особою, яка провадить клірингову діяльність, учасникам клірингу звітів за результатами клірингу та за результатами розрахунків;

7) порядок подання особою, яка провадить клірингову діяльність, Центральному депозитарію цінних паперів та Національному банку України відповідно до встановленої Законом України "Про депозитарну систему України" компетенції інформації у розрізі клієнтів Центрального депозитарію цінних паперів та/або Національного банку України та їх депонентів щодо здійснення переказу цінних паперів за результатами клірингу зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів, вчиненими на фондовій біржі за результатами кожної торговельної сесії біржі та поза фондовою біржею, якщо проводяться розрахунки за принципом "поставка цінних паперів проти оплати" (крім випадку провадження клірингової діяльності Центральним депозитарієм цінних паперів або Національним банком України);

8) порядок подання особою, яка провадить клірингову діяльність Розрахунковому центру з обслуговування договорів на фінансових ринках інформації у розрізі клієнтів щодо здійснення

переказу коштів за результатами клірингу зобов'язань за правочинами щодо цінних паперів, вчиненими на фондовій біржі за результатами кожної торговельної сесії біржі та поза фондовою біржею, якщо проводяться розрахунки за принципом "поставка цінних паперів проти оплати";

9) опис заходів, що спрямовані на зниження ризиків невиконання або неналежного виконання зобов'язань, що виникають за договорами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів, на основі одного з механізмів зниження ризиків, визначених частиною другою цієї статті;

10) опис про систему захисту інформації;

11) інші положення відповідно до цього Закону та інших законів.

Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку можуть встановлюватися додаткові вимоги до правил клірингу.

2. Механізмами зниження ризиків невиконання або неналежного виконання зобов'язань, що передбачені договорами, укладеними на фондовій біржі, є:

обов'язкове стовідсоткове попереднє депонування та резервування коштів і цінних паперів або інших фінансових інструментів у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України;

часткове (або таке, що відсутнє) попереднє депонування та резервування коштів і цінних паперів або інших фінансових інструментів з обов'язковим створенням системи управління ризиками та гарантій, якою може бути передбачено створення гарантійного фонду за рахунок внесків учасників клірингу та інших учасників депозитарної системи, в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

Порядок створення та використання гарантійного фонду у вигляді цінних паперів та інших фінансових інструментів встановлюється Комісією, а у вигляді коштів ([z1315-13](#)) - Національним банком України.

3. Додаткові вимоги до правил клірингу встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

{ Закон доповнено статтею 19-4 згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

Стаття 19-5. Організація клірингу

1. Особа, яка провадить клірингову діяльність, здійснює кліринг тільки тих зобов'язань, які допущені для здійснення клірингу в порядку і на умовах, установлених правилами клірингу.

2. Порядок здійснення клірингу за договорами щодо цінних паперів, а також порядок контролю за провадженням клірингової діяльності встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Недійсність правочину, зобов'язання за яким припинено за результатами клірингу, не тягне за собою недійсність правочинів, виконаних у процесі клірингу, та результатів клірингу.
{ Закон доповнено статтею 19-5 згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

Стаття 19-6. Центральний контрагент

1. Центральний контрагент - юридична особа, яка провадить клірингову діяльність, набуває взаємні права та обов'язки сторін правочинів щодо цінних паперів, зобов'язання за якими допущені до клірингу, та стає покупцем для кожного продавця і продавцем для кожного покупця.

Особами, які виконують функції центрального контрагента, є клірингові установи та Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках.

Для забезпечення виконання зобов'язань, допущених до клірингу, центральний контрагент має право виступати учасником біржових торгів без ліцензії на провадження діяльності на фондовому ринку - діяльності з торгівлі цінними паперами.

2. Вимоги до достатності власних коштів особи, яка провадить клірингову діяльність та здійснює функції центрального контрагента, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Слова "центральний контрагент" та похідні від них дозволяється використовувати лише юридичним особам, які утворені та функціонують відповідно до вимог цього Закону.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може встановлювати додаткові вимоги до особи, яка провадить клірингову діяльність та здійснює функції центрального контрагента.

{ Закон доповнено статтею 19-6 згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

Стаття 19-7. Гарантії невтручання у діяльність особи, яка провадить клірингову діяльність

1. Втручання державних органів або їх посадових осіб у виконання функцій та здійснення повноважень клірингових установ та Розрахункового центру з обслуговування договорів на фінансових ринках забороняється, крім визначених законом випадках.

{ Закон доповнено статтею 19-7 згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

Стаття 20. Діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку

1. Діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку - діяльність фондової біржі із створення організаційних, технологічних, інформаційних, правових та інших умов для збирання та поширення інформації стосовно пропозицій цінних паперів та інших фінансових інструментів і попиту на них, проведення регулярних біржових торгів цінними паперами та іншими фінансовими інструментами, централізованого укладання договорів щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів згідно з правилами, встановленими такою фондовою біржею, зареєстрованими у

встановленому законом порядку. Діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку може включати здійснення клірингу та розрахунків за фінансовими інструментами, іншими, ніж цінні папери.

2. Розмір статутного капіталу фондової біржі має становити не менш як 15 мільйонів гривень. Розмір власного капіталу фондової біржі, що здійснює кліринг та розрахунки, має становити не менш як 25 мільйонів гривень.

{ *Стаття 20 із змінами, внесеними згідно із Законами N 2393-VI ([2393-17](#)) від 01.07.2010, N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012; в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012* }

Стаття 21. Утворення фондової біржі та права її членів

1. Фондова біржа утворюється та діє в організаційно-правовій формі акціонерного товариства або товариства з обмеженою відповідальністю, та провадить свою діяльність відповідно до Цивільного кодексу України ([435-15](#)), законів, що регулюють питання утворення, діяльності та припинення юридичних осіб, з особливостями, визначеними цим Законом. { Абзац перший частини першої статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Прибуток фондової біржі спрямовується на її розвиток та не підлягає розподілу між її засновниками (учасниками).

2. Фондова біржа утворюється не менше ніж двадцятьма засновниками - торговцями цінними паперами, які мають ліцензію на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку. Частка одного торговця цінними паперами не може бути більшою ніж 5 відсотків статутного капіталу фондової біржі.

{ *Частина друга статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012* }

3. Фондова біржа набуває статусу юридичної особи з моменту державної реєстрації. Державна реєстрація фондової біржі здійснюється в порядку, встановленому Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців" ([755-15](#)).

Фондова біржа має право провадити діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку з моменту отримання ліцензії Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Слова "фондова біржа" та похідні від них дозволяється використовувати лише юридичним особам, які створені та функціонують відповідно до вимог цього Закону.

4. Діяльність фондової біржі зупиняється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, якщо кількість її членів стала меншою за 20. Якщо протягом шести місяців прийняття нових членів не відбулося, діяльність фондової біржі припиняється. { *Частина четверта статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012* }

5. Членами фондової біржі можуть бути виключно торговці цінними паперами, які мають ліцензію на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку та взяли на себе зобов'язання виконувати всі правила, положення і стандарти

фондової біржі.

У разі анулювання отриманої торговцем цінними паперами ліцензії на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку його членство у фондовій біржі тимчасово зупиняється до поновлення ним ліцензії або надання на біржу листа щодо виключення його з членів біржі. Інші підстави припинення або тимчасового зупинення членства у фондовій біржі визначаються правилами фондової біржі.

Членство у фондовій біржі припиняється у разі анулювання ліцензії на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку, виданої торговцю цінними паперами.

6. Кожний член фондової біржі має рівні права щодо організації діяльності фондової біржі як професійного учасника фондового ринку.

{ Частина шоста статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Стаття 22. Статут фондової біржі

1. Статут фондової біржі затверджується вищим органом фондової біржі.

2. У статуті фондової біржі зазначаються найменування і місцезнаходження фондової біржі, порядок управління і формування її органів та їх компетенція, мета діяльності, підстави та порядок припинення діяльності фондової біржі, розподілу майна фондової біржі у разі її ліквідації.

Стаття 23. Вимоги до фондової біржі

1. Фондова біржа зобов'язана оприлюднювати та надавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку інформацію, передбачену законом та/або нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, у тому числі про: { Абзац перший частини першої статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

перелік торговців цінними паперами, допущених до укладання договорів купівлі-продажу цінних паперів та інших фінансових інструментів на фондовій біржі; { Абзац другий частини першої статті 23 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

перелік цінних паперів, які пройшли процедуру лістингу/делістингу; { Абзац третій частини першої статті 23 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

обсяг торгівлі цінними паперами та іншими фінансовими інструментами (кількість цінних паперів та інших фінансових інструментів, їх загальну вартість згідно з укладеними договорами, біржовий курс цінних паперів щодо кожного цінного паперу, що перебуває в обігу на фондовій біржі) за період, установлений Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. { Абзац четвертий частини першої статті 23 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює порядок і форми подання інформації, зазначеної у частині першій цієї статті, та здійснює контроль за розкриттям

інформації фондовими біржами.

3. Фондова біржа зобов'язана подавати до загальнодоступної інформаційної бази даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів для подальшого розміщення такої інформації про всі вчинені на ній правочини щодо емісійних цінних паперів:

найменування емітента цінних паперів та його ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ;

вид, тип, клас, форма існування та форма випуску цінних паперів;

міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів;

кількість цінних паперів за кожним правочином;

ціна цінних паперів;

дата вчинення правочину;

інші відомості, визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

До зазначеної інформації не включаються відомості про сторони правочинів.

Порядок ([z0320-13](#)) та строки подання фондовою біржею зазначеної інформації, а також порядок її подальшого розміщення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{ Статтю 23 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Стаття 24. Організація торгівлі на фондовій біржі

1. Фондова біржа створює організаційні умови для укладення договорів купівлі-продажу цінних паперів та інших фінансових інструментів шляхом проведення біржових торгів і забезпечує контроль за їх виконанням із застосуванням відповідних заходів впливу. *{ Абзац перший частини першої статті 24 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }*

У торгах на фондовій біржі мають право брати участь члени фондової біржі та інші особи відповідно до законодавства.

2. Торгівля на фондовій біржі здійснюється за правилами фондової біржі, які затверджуються біржовою радою та реєструються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Фондова біржа зобов'язана до подання правил фондової біржі на реєстрацію в Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку укласти договір про кліринг та розрахунки за правочинами щодо цінних паперів ([z1570-13](#)) з особою, яка провадить клірингову діяльність.

Вимоги до зазначеного договору встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

До моменту укладення зазначеного договору фондова біржа не має права провадити діяльність з організації торгівлі цінними паперами на фондовому ринку.
{ Статтю 24 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

Стаття 25. Правила фондової біржі

1. Правила фондової біржі складаються з порядку:

організації та проведення біржових торгів;

лістингу та делістингу цінних паперів;

допуску членів фондової біржі та інших осіб, визначених законодавством, до біржових торгів;

котирування цінних паперів та інших фінансових інструментів, оприлюднення їх біржового курсу; { Абзац п'ятий частини першої статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

розкриття інформації про діяльність фондової біржі та її оприлюднення;

розв'язання спорів між членами фондової біржі та іншими особами, які мають право брати участь у біржових торгах згідно із законодавством;

здійснення контролю за дотриманням членами фондової біржі та іншими особами, які мають право брати участь у біржових торгах згідно із законодавством, правил фондової біржі;

накладення санкцій за порушення правил фондової біржі;

взаємодії з особою, яка провадить клірингову діяльність, стосовно здійснення клірингу за правочинами щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів; { Частиною першою статті 25 доповнено абзацом згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

взаємодії з Центральним депозитарієм цінних паперів стосовно обміну інформацією про вчинені на фондовій біржі правочини щодо цінних паперів у визначених законом повноважень за результатами кожної торговельної сесії біржі; { Частиною першою статті 25 доповнено абзацом згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

взаємодії з Національним банком України стосовно обміну інформацією про вчинені на фондовій біржі правочини щодо цінних паперів у визначених законом повноважень за результатами кожної торговельної сесії біржі. { Частиною першою статті 25 доповнено абзацом згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012 }

2. Правила фондової біржі можуть також містити порядок:

здійснення клірингу та розрахунків за укладеними на фондовій біржі договорами щодо фінансових інструментів (крім цінних паперів);

взаємодії з депозитаріями цінних паперів із забезпечення централізованого виконання укладених на фондовій біржі договорів

купівлі-продажу цінних паперів;

здійснення заходів із зниження ризиків невиконання укладених на фондовій біржі договорів купівлі-продажу цінних паперів та інших фінансових інструментів.

{ *Статтю 25 доповнено частиною другою згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012* }

Стаття 26. Поєднання окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку

1. Поєднання окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку не допускається, крім випадків, передбачених цим Законом та іншими актами законодавства, які регулюють порядок здійснення окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку.

2. Фондові біржі не можуть провадити інші види професійної діяльності на фондовому ринку, крім діяльності з організації торгівлі на фондовому ринку, якщо інше не передбачено законом. { Абзац перший частини другої статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Фондові біржі можуть провадити діяльність із здійснення клірингу та розрахунків за договорами щодо фінансових інструментів (крім цінних паперів), які укладаються на таких біржах, відповідно до їх правил. { Абзац другий частини другої статті 26 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

{ *Частина третю статті 26 виключено на підставі Закону N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012* }

{ *Частина четверту статті 26 виключено на підставі Закону N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012* }

5. Поєднання діяльності з управління активами інституційних інвесторів з іншими видами професійної діяльності на фондовому ринку забороняється.

{ *Частина п'ята статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012* }

Стаття 27. Вимоги до професійних учасників фондового ринку та осіб, які мають у них істотну участь

1. Ліцензійні умови провадження професійної діяльності на фондовому ринку за її окремими видами, у тому числі вимоги до розміру статутного і власного капіталу, порядку його визначення, ліквідності, кваліфікаційні вимоги до фахівців професійного учасника фондового ринку, необхідні умови договорів, які укладаються під час провадження професійної діяльності на фондовому ринку, вимоги до приміщення, технічного та програмного забезпечення, вимоги щодо джерел походження коштів, за рахунок яких формується статутний капітал професійного учасника фондового ринку, інші вимоги та показники, що обмежують ризики професійної діяльності на фондовому ринку, встановлюються цим Законом, іншими законами України, що регулюють провадження окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку, та нормативно-правовими

актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

2. Умовою отримання ліцензії та провадження професійної діяльності на фондовому ринку є відсутність серед учасників (акціонерів) юридичної особи (професійного учасника фондового ринку) фізичної особи, яка має не погашену або не зняту в установленому порядку судимість за злочини проти власності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності та володіє прямо чи опосередковано пакетом акцій (часток) у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу цієї юридичної особи.

Підставою для застосування санкції відповідно до вимог законодавства щодо цінних паперів є встановлення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку факту прямого чи опосередкованого володіння пакетом акцій (часток) у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу професійного учасника фондового ринку фізичною особою, яка має не погашену або не зняту в установленому порядку судимість за злочини проти власності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності, після 30 днів з дня такого встановлення, але не раніше 120 днів з дня набрання законної сили обвинувальним вироком стосовно такої фізичної особи за зазначені злочини.

Державні органи за письмовим запитом зобов'язані у межах повноважень надавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку відповідно до закону інформацію про наявність або відсутність у фізичної особи, яка прямо чи опосередковано володіє пакетом акцій (часток) у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу професійного учасника фондового ринку, не погашеної або не знятої в установленому порядку судимості за злочини проти власності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності. У разі якщо запит передбачає надання інформації з обмеженим доступом, така інформація надається Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у спосіб, що забезпечує збереження правового режиму доступу до такої інформації.

3. Професійні учасники фондового ринку зобов'язані:

дотримуватися пруденційних нормативів, перелік, розміри і методика розрахунку яких встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Перелік пруденційних нормативів встановлюється щодо кожного виду професійної діяльності на фондовому ринку;

подавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку розрахунок показників, що підтверджують виконання встановлених пруденційних нормативів щодо відповідного виду професійної діяльності в порядку та у строки, визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Кандидатури керівників фондових бірж та депозитаріїв погоджуються з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку ([z0269-13](#)).

Кандидат на посаду керівника фондової біржі та депозитарію повинен відповідати вимогам ([z0269-13](#)), установленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, зокрема:

мати стаж роботи на фондовому ринку не менш як три роки;

не повинен бути керівником професійного учасника фондового ринку, ліквідованого за рішенням суду або до якого застосовувалася санкція у вигляді анулювання ліцензії на провадження певних видів професійної діяльності на фондовому ринку;

за останні два роки провадження кандидатом діяльності на фондовому ринку відсутні факти анулювання сертифіката на право провадження такою особою професійної діяльності з цінними паперами.

5. Юридична особа, яка має істотну участь у професійному учаснику фондового ринку, зобов'язана повідомляти Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про всі зміни структури її власності, а також подавати інформацію про ділову репутацію новопризначених керівників у місячний строк з дня настання відповідних змін в установленому Комісією порядку.

Фізична особа, яка має істотну участь у професійному учаснику фондового ринку, зобов'язана повідомляти Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про всі зміни у відомостях про своїх асоційованих осіб, а також подавати інформацію про свою ділову репутацію в порядку та у строк, установлені Комісією.

Юридична або фізична особа, яка має намір передати істотну участь у професійному учаснику фондового ринку іншій особі або зменшити її таким чином, що частка, яка належить особі у статутному (складеному) капіталі професійного учасника фондового ринку, або право голосу придбаних акцій (часток) в органах управління професійного учасника фондового ринку виявляться нижче рівнів 10, 25, 50 і 75 відсотків, або передати контроль над професійним учасником фондового ринку іншій особі, повинна повідомити про це такого професійного учасника фондового ринку і Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку в установленому Комісією порядку.

{ *Стаття 27 із змінами, внесеними згідно з із Законом N 3831-VI ([3831-17](#)) від 06.10.2011; в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012* }

Стаття 27-1. Ліцензування професійної діяльності на фондовому ринку

1. Юридична особа набуває статусу професійного учасника фондового ринку і права на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку виключно після отримання ліцензії на провадження відповідного виду професійної діяльності на фондовому ринку.

Провадження професійної діяльності на фондовому ринку без отримання зазначеної ліцензії забороняється.

2. Юридична особа, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку, для отримання ліцензії на провадження відповідного виду такої діяльності подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку:

- 1) заяву про видачу ліцензії;

2) копію виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців з відомостями про юридичну особу (якщо інше не передбачено законом);

3) нотаріально засвідчену копію статуту юридичної особи з відміткою державного реєстратора про проведення її державної реєстрації (якщо юридична особа утворюється на підставі модельного статуту - інформацію про розмір статутного (складеного) капіталу);

4) копії визначених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку документів, необхідних для ідентифікації учасників (акціонерів) та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередкований контроль щодо юридичної особи;

5) відомості про структуру власності юридичної особи та учасників (акціонерів) з істотною участю в ній відповідно до вимог Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

6) інформацію про фінансовий стан юридичної особи та учасників (акціонерів) з істотною участю в ній за формою, встановленою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

7) інформацію про ділову репутацію учасників (акціонерів) з істотною участю, членів виконавчого органу та/або наглядової ради і всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередкований контроль за юридичною особою, за формою, встановленою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

8) інформацію про юридичних осіб, у яких учасник (акціонер) з істотною участю - фізична особа є керівником та/або контролером, за формою, встановленою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

9) інформацію про асоційованих осіб учасників (акціонерів) з істотною участю - фізичних осіб за формою, встановленою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

10) інформацію про персональний склад наглядової ради (у разі її створення), виконавчого органу та ревізійної комісії юридичної особи за формою, встановленою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

11) інформацію про ділову репутацію особи (осіб), яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу (у разі якщо такі особи призначені головою та членами колегіального виконавчого органу), головного бухгалтера та керівника служби внутрішнього аудиту (контролю), за формою, встановленою Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

12) інформацію про наявність організаційної структури та спеціалістів, необхідних для провадження професійної діяльності на фондовому ринку, а також обладнання, комп'ютерної техніки, програмного забезпечення, приміщень, що відповідають установленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку вимогам, за визначеною нею формою;

13) копії внутрішніх положень юридичної особи, що визначають порядок надання фінансових послуг, порядок здійснення внутрішнього аудиту (контролю) та систему управління ризиками.

3. Юридична особа, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку та засновником якої є іноземна юридична особа, для отримання ліцензії на провадження відповідного виду такої діяльності, крім документів, зазначених у частині другій цієї статті, подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку:

1) копію рішення уповноваженого органу (особи) управління іноземної юридичної особи про участь у професійному учасникові фондового ринку в Україні;

2) письмовий дозвіл на участь іноземної юридичної особи у професійному учасникові фондового ринку в Україні, виданий уповноваженим контролюючим органом держави, в якій зареєстровано головний офіс іноземної юридичної особи, якщо законодавством такої держави вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове заповнення іноземної юридичної особи у відсутності в законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу;

3) витяг із торговельного, банківського, судового реєстру або інший офіційний документ, що підтверджує реєстрацію іноземної юридичної особи в державі, в якій зареєстровано її головний офіс;

4) копію аудиторського висновку аудитора іноземної держави про фінансовий стан іноземної юридичної особи на кінець останнього повного календарного року.

4. Юридична особа, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку та засновником якої є фізична особа - іноземець, для отримання ліцензії на провадження відповідного виду такої діяльності, крім документів, зазначених у частині другій цієї статті, подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку письмовий дозвіл на участь фізичної особи - іноземця у професійному учасникові фондового ринку в Україні, виданий уповноваженим контролюючим органом держави, в якій вона має постійне місце проживання, якщо законодавством такої держави вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове заповнення у відсутності в законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу.

5. Документи, що подаються іноземною юридичною особою та фізичною особою - іноземцем відповідно до частин третьої і четвертої цієї статті, повинні бути нотаріально засвідчені за місцем видачі та легалізовані в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. При цьому документи, складені іноземною мовою, повинні супроводжуватися нотаріально засвідченим перекладом на українську мову.

6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку видає ліцензію на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку чи відмовляє в її видачі протягом трьох місяців з дня надходження документів, зазначених у частині другій цієї статті. Для перевірки інформації про іноземних юридичних осіб або фізичних осіб - іноземців, включених до структури власності юридичної особи, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку, строк розгляду документів становить шість місяців.

Ліцензія видається після подання юридичною особою копії платіжного документа про внесення плати за видачу ліцензії.

У разі якщо документи подано не в повному обсязі або оформлено з порушенням вимог, установлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, такі документи повертаються без розгляду в місячний строк.

7. Строк дії ліцензії на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку є необмеженим.

8. Професійний учасник фондового ринку не має права передавати ліцензію на провадження відповідного виду професійної діяльності на фондовому ринку третім особам, а також юридичним особам, які утворилися внаслідок припинення такого учасника, крім випадків приєднання чи злиття з іншим ліцензіатом.

9. Посадові особи професійного учасника фондового ринку та особи, які мають істотну участь у такому учаснику, зобов'язані протягом усього часу, коли вони зберігають свій статус або мають істотну участь у професійному учасникові фондового ринку, відповідати вимогам, установленим законом та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

10. Особи, винні у порушенні вимог, зазначених у частині першій цієї статті, несуть цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність згідно із законом.

{ Розділ III доповнено статтею 27-1 згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Стаття 27-2. Підстави для відмови у видачі ліцензії на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку відмовляє у видачі ліцензії на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку, якщо:

1) документи, подані для видачі ліцензії, містять недостовірну інформацію та/або не відповідають вимогам законодавства;

2) ділова репутація хоча б однієї посадової особи юридичної особи, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку, та/або керівника служби внутрішнього аудиту (контролю) та/або учасників (акціонерів) з істотною участю такої особи не відповідає вимогам, установленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

3) структура власності юридичної особи не відповідає вимогам закону та нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

4) організаційна структура, спеціалісти, необхідні для провадження професійної діяльності на фондовому ринку, або обладнання, комп'ютерна техніка, програмне забезпечення, приміщення такої юридичної особи не відповідають вимогам, установленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{ Розділ III доповнено статтею 27-2 згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Розділ IV
ЕМІСІЯ ЦІННИХ ПАПЕРІВ У РАЗІ ПУБЛІЧНОГО
ТА ПРИВАТНОГО ЇХ РОЗМІЩЕННЯ

Стаття 28. Етапи емісії цінних паперів

1. Публічне розміщення цінних паперів - спосіб емісії цінних паперів, що передбачає їх відчуження на підставі опублікування в засобах масової інформації або оприлюднення в будь-який інший спосіб повідомлення про продаж цінних паперів, зверненого до заздалегідь не визначеної кількості осіб. Емісія цінних паперів шляхом їх публічного розміщення здійснюється за такими етапами:

1) прийняття рішення про публічне розміщення цінних паперів органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення;

2) укладення у разі потреби попереднього договору з андеррайтером;

3) укладення попереднього договору з депозитарієм про обслуговування емісії цінних паперів або з реєстратором про ведення реєстру власників іменних цінних паперів (у разі відсутності такого договору), крім випадку здійснення емісії цінних паперів на пред'явника;

4) подання Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку заяви і всіх необхідних документів для реєстрації випуску цінних паперів та проспекту їх емісії;

5) реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку випуску цінних паперів, проспекту їх емісії та видача тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів;

6) присвоєння цінним паперам міжнародного ідентифікаційного номера;

7) укладення у разі потреби договору з андеррайтером;

8) укладення з депозитарієм договору про обслуговування емісії цінних паперів або з реєстратором про ведення реєстру власників іменних цінних паперів (у разі відсутності такого договору), крім випадку здійснення емісії цінних паперів на пред'явника;

9) розкриття інформації, що міститься у проспекті емісії цінних паперів;

10) укладення договорів з першими власниками;

11) затвердження результатів публічного розміщення цінних паперів органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення;

12) виготовлення сертифікатів цінних паперів у разі публічного розміщення цінних паперів у документарній формі;

13) внесення змін до статуту публічного акціонерного товариства, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу

товариства з урахуванням результатів публічного розміщення акцій;

14) реєстрація змін до статуту публічного акціонерного товариства в органах державної реєстрації;

15) подання Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати публічного розміщення цінних паперів;

16) реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати публічного розміщення цінних паперів;

17) отримання свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів;

18) розкриття інформації, що міститься у звіті про результати публічного розміщення цінних паперів.

2. Приватне розміщення цінних паперів - спосіб емісії цінних паперів, що передбачає їх відчуження шляхом безпосередньої письмової пропозиції цінних паперів заздалегідь визначеному колу осіб, кількість яких не перевищує 100 (для акцій публічного акціонерного товариства - акціонерам такого товариства, а також заздалегідь визначеному колу осіб, кількість яких не перевищує 100). Емісія цінних паперів шляхом їх приватного розміщення здійснюється за такими етапами:

1) прийняття рішення про приватне розміщення цінних паперів органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення;

2) укладення у разі потреби попереднього договору з андеррайтером;

3) укладення попереднього договору з депозитарієм про обслуговування емісії цінних паперів або з реєстратором про ведення реєстру власників іменних цінних паперів (у разі відсутності такого договору), крім випадку здійснення емісії цінних паперів на пред'явника;

4) подання Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку заяви і всіх необхідних документів для реєстрації випуску та проспекту емісії цінних паперів;

5) реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку випуску цінних паперів, проспекту їх емісії та видача тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів;

6) присвоєння цінним паперам міжнародного ідентифікаційного номера;

7) укладення у разі потреби договору з андеррайтером;

8) укладення з депозитарієм договору про обслуговування емісії цінних паперів або з реєстратором про ведення реєстру власників іменних цінних паперів (у разі відсутності такого договору), крім випадку здійснення емісії цінних паперів на пред'явника;

9) реалізація власником акцій свого переважного права на придбання акцій у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

10) укладення договорів з першими власниками;

11) затвердження результатів розміщення цінних паперів органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення;

12) виготовлення сертифікатів цінних паперів у разі розміщення цінних паперів у документарній формі;

13) внесення змін до статуту акціонерного товариства, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу товариства з урахуванням результатів розміщення акцій;

14) реєстрація змін до статуту акціонерного товариства в органах державної реєстрації;

15) подання Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати приватного розміщення цінних паперів;

16) реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати приватного розміщення цінних паперів;

17) отримання свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів.

3. Стосовно кожного розміщення цінних паперів уповноваженим органом емітента приймається відповідне рішення, яке оформляється протоколом. Вимоги до змісту рішення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Уповноважений орган емітента не має права змінювати прийняте рішення про розміщення цінних паперів у частині обсягу прав за цінними паперами, умов розміщення та кількості цінних паперів одного випуску, крім випадків, передбачених законами і нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Забороняється обмежувати доступ власників цінних паперів до оригіналу рішення про розміщення цінних паперів, який зберігається в емітента.

4. Перше розміщення акцій акціонерного товариства є виключно приватним серед засновників.

5. Реквізити тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів та свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{ *Стаття 28 із змінами, внесеними згідно із Законами N 514-VI ([514-17](#)) від 17.09.2008, N 1522-VI ([1522-17](#)) від 11.06.2009, N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011; в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012* }

{ *Зміни до статті 28 див. в Законі N 5178-VI ([5178-17](#)) від 06.07.2012* }

Стаття 29. Реєстрація випуску та проспекту емісії цінних паперів

1. Емітент подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку заяву і документи, необхідні для реєстрації випуску та проспекту емісії цінних паперів, не пізніше як протягом 60 днів після прийняття рішення про розміщення цінних паперів органом емітента, уповноваженим приймати відповідне рішення.
{ Частина перша статті 29 в редакції Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку:

1) після надходження заяви і документів, необхідних для реєстрації випуску та проспекту емісії цінних паперів, здійснює одночасно реєстрацію випуску та проспекту емісії цінних паперів або відмовляє в реєстрації протягом:

10 робочих днів - у разі наявності зареєстрованого базового проспекту емісії та перебування цінних паперів емітента в біржовому реєстрі фондової біржі; { Абзац другий пункту 1 частини другої статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

20 робочих днів - у разі наявності зареєстрованого базового проспекту емісії та відсутності цінних паперів емітента в біржовому реєстрі фондової біржі; { Абзац третій пункту 1 частини другої статті 29 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

25 робочих днів - у разі відсутності зареєстрованого базового проспекту емісії;

2) повертає у передбачені пунктом 1 цієї частини строки документи емітентів без розгляду в разі їх подання не в повному обсязі або з порушенням встановлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку вимог до їх оформлення.
{ Статтю 29 доповнено новою частиною згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

3. Реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку випуску та проспекту емісії цінних паперів не може розглядатися як гарантія їх вартості. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку відповідає лише за повноту інформації, що міститься у зареєстрованих нею документах, та за її відповідність вимогам законодавства. Відповідальність за достовірність відомостей, наведених у документах, що подаються для реєстрації випуску та проспекту емісії цінних паперів, несуть особи, які підписали ці документи.

4. Перелік документів, необхідних для реєстрації випуску та проспекту емісії цінних паперів, а також порядок їх реєстрації встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Додаткові вимоги до реєстрації випуску та проспекту емісії цінних паперів банків установлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

5. Підставою для відмови у реєстрації випуску та проспекту емісії цінних паперів є невідповідність поданих документів вимогам законодавства, недостовірність інформації у поданих документах та/або порушення встановленого законодавством порядку прийняття

рішення про розміщення цінних паперів.

У разі виявлення недостовірної інформації у зареєстрованому базовому проспекті емісії цінних паперів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку надсилає емітенту розпорядження про необхідність усунення такої невідповідності, реєстрації та публікації відповідних змін до зазначеного проспекту.

{ Статтю 29 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

Стаття 30. Вимоги до проспекту емісії цінних паперів

1. У проспекті емісії цінних паперів повинна міститися інформація про емітента, його фінансово-господарський стан, цінні папери, щодо яких прийнято рішення про розміщення.

{ Частина перша статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

2. Вимоги до розкриття інформації про емітента та його фінансово-господарський стан установлює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку.

3. До інформації про цінні папери належить інформація про:

1) цінні папери, щодо яких прийнято рішення про розміщення, в тому числі:

вид, форму випуску та існування, тип (для акцій), кількість та номінальну вартість;

обсяг прав за цінними паперами;

умови розміщення, обігу (в тому числі викупу та дій емітента, пов'язаних із викупленими цінними паперами) та погашення (для цінних паперів, що мають строк обігу);

2) дату прийняття рішення про розміщення цінних паперів;

3) дати початку та закінчення укладення договорів з першими власниками;

{ Пункт 3 частини третьої статті 30 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

4) порядок і форму виплати доходу за цінними паперами.

{ Частина третя статті 30 в редакції Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

4. У проспекті емісії цінних паперів мають міститися інші відомості, передбачені цим та іншими законами, що визначають особливості розміщення певних видів цінних паперів, та/або нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

{ Частина четверта статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

5. Проспект емісії цінних паперів підписується керівником емітента (головою виконавчого органу) та аудитором. Особи, що підписали проспект емісії, тим самим підтверджують достовірність відомостей, які в ньому містяться, а аудитор - достовірність перевірених ним відомостей. { Абзац перший частини п'ятої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1206-VII ([1206-18](#))

від 15.04.2014 }

У разі коли емітент користується послугами андеррайтера щодо розміщення випуску цінних паперів, проспект емісії погоджується з андеррайтером. { Абзац другий частини п'ятої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

Особи, винні в поданні недостовірних відомостей у проспекті емісії цінних паперів, несуть відповідальність згідно із законами України.

6. Просpekt емісії цінних паперів реєструється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку одночасно з реєстрацією випуску цінних паперів.

7. При публічному розміщенні після реєстрації проспекту емісії цінних паперів емітент не менш як за 10 днів до дати початку укладення договорів з першими власниками, визначеної проспектом емісії цінних паперів: { Абзац перший частини сьомої статті 30 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

публікує проспект в офіційному друкованому виданні Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею обсязі;

розміщує проспект у загальнодоступній інформаційній базі даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів у повному обсязі.

У строки, встановлені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, емітент:

у разі публічного розміщення цінних паперів розміщує зареєстрований проспект емісії цінних паперів на власному веб-сайті та веб-сайті фондової біржі, через яку планується здійснити розміщення цінних паперів відповідного випуску; { Абзац п'ятий частини сьомої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

у разі приватного розміщення цінних паперів не оприлюднює зареєстрований проспект емісії цінних паперів, а надає його особам, які є учасниками такого розміщення згідно з відповідним рішенням емітента.

{ Частина сьома статті 30 в редакції Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

8. Зміни до проспекту емісії цінних паперів підлягають реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку.

У разі зміни інформації, що міститься у проспекті емісії цінних паперів, емітент протягом 20 робочих днів з дня внесення таких змін зобов'язаний у встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку подати зазначені зміни для реєстрації.

У разі внесення змін до проспекту емісії цінних паперів, щодо яких прийнято рішення про:

публічне розміщення - емітент здійснює їх реєстрацію та опубліковує відповідну інформацію протягом 30 днів з дня

опублікування проспекту емісії, але не пізніш як за 10 днів до дати початку укладення договорів з першими власниками; { Абзац четвертий частини восьмої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

приватне розміщення - емітент здійснює їх реєстрацію до початку розміщення та подає особам, які відповідно до рішення про приватне розміщення цінних паперів є учасниками такого розміщення.

У разі якщо вчинити дії, передбачені абзацами другим - п'ятим цієї частини, у зазначені строки неможливо, до змін також включається інформація про перенесення строків укладення договорів з першими власниками. { Абзац шостий частини восьмої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Підставою для відмови у реєстрації змін до проспекту емісії цінних паперів є невідповідність поданих документів вимогам законодавства, недостовірність інформації у поданих документах та/або порушення встановленого законодавством порядку прийняття рішення про внесення таких змін.

Емітент не має права:

вносити зміни до проспекту емісії після укладення договорів з першими власниками; { Абзац дев'ятий частини восьмої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

здійснювати укладення договорів з першими власниками до реєстрації змін до проспекту емісії цінних паперів, а в разі публічного розміщення - також до опублікування відповідної інформації. { Абзац десятий частини восьмої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Внесення змін до проспекту емісії цінних паперів після укладення договорів з першими власниками допускається у випадку, передбаченому частиною сьомою статті 8 цього Закону. Інформація про такі зміни до проспекту емісії цінних паперів має бути опублікована протягом 15 днів з дня реєстрації цих змін. { Абзац одинадцятий частини восьмої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

{ Частина восьма статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2601-VI ([2601-17](#)) від 08.10.2010; в редакції Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

9. Емітент має право оформити проспект емісії цінних паперів (крім пайових), що підлягають публічному розміщенню, двома частинами (базовий проспект емісії та проспект емісії цінних паперів відповідного випуску), які підлягають реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку.

Базовий проспект емісії - складова частина проспекту емісії цінних паперів (крім пайових), що підлягають публічному розміщенню, яка містить інформацію про емітента, а також іншу інформацію, визначену емітентом. Зазначені у базовому проспекті емісії відомості не включаються до проспекту емісії цінних паперів відповідного випуску.

Емітент подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку заяву і документи, необхідні для реєстрації:

базового проспекту емісії цінних паперів та першого проспекту емісії цінних паперів відповідного випуску - не пізніш як протягом 60 днів з дня прийняття рішення про затвердження базового проспекту емісії та першого проспекту емісії цінних паперів відповідного випуску органом емітента, уповноваженим приймати відповідне рішення;

наступного проспекту емісії цінних паперів відповідного випуску - не пізніш як протягом 60 днів з дня прийняття рішення про розміщення цінних паперів такого випуску органом емітента, уповноваженим приймати відповідне рішення.

Базовий проспект емісії цінних паперів та перший проспект емісії цінних паперів відповідного випуску подаються для реєстрації одночасно.

{ Частина дев'ята статті 30 в редакції Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

10. За невиконання умов проспекту емісії цінних паперів, зареєстрованого у встановленому порядку, емітент таких цінних паперів несе відповідальність, передбачену законом.

{ Статтю 30 доповнено частиною десятою згідно із Законом N 3461-VI ([3461-17](#)) від 02.06.2011 }

Стаття 31. Облік зареєстрованих випусків цінних паперів

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку веде Державний реєстр випусків цінних паперів ([z0735-12](#)) у встановленому нею порядку.

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює порядок та забезпечує відкритий і безоплатний доступ учасників ринку цінних паперів до інформації, що міститься в реєстрі.

Стаття 32. Вимоги до приватного розміщення цінних паперів

1. Укладення договорів з першими власниками під час приватного розміщення цінних паперів здійснюється емітентом самостійно або через андеррайтера, що уклав з емітентом договір про андеррайтинг. Особливості приватного розміщення акцій визначаються законом, який регулює питання утворення, діяльності та припинення акціонерних товариств, і законодавством про інститути спільного інвестування. { Абзац перший частини першої статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Договір про андеррайтинг повинен відповідати вимогам типового договору, затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{ Частина перша статті 32 в редакції Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

2. Під час приватного розміщення цінних паперів договори з першими власниками укладаються до дати, визначеної проспектом емісії цінних паперів, але не довше двох місяців з дати початку їх укладення.

{ Частина друга статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011; в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

3. Під час приватного розміщення пайові цінні папери не можуть продаватися за ціною меншою, ніж їх номінальна вартість.

4. Установлення переважного права на придбання цінних паперів одними інвесторами стосовно інших забороняється, крім випадків, передбачених законодавством.

5. Фактична кількість розміщених цінних паперів зазначається у звіті про результати приватного розміщення цінних паперів, який затверджується органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення, та подається Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Протягом 60 днів з дня закінчення строку укладення договорів з першими власниками, зазначеного у проспекті емісії таких цінних паперів, орган емітента, уповноважений приймати відповідне рішення, повинен затвердити результати їх укладення, а в разі емісії акцій – також внести відповідні зміни до статуту. { Частину п'яту статті 32 доповнено абзацом другим згідно із Законом N 1522-VI ([1522-17](#)) від 11.06.2009; в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

6. Кількість розміщених шляхом приватного розміщення цінних паперів не може перевищувати кількості цінних паперів, визначеної у проспекті їх емісії, але може бути меншою, ніж кількість цінних паперів, визначена у проспекті їх емісії.

{ Статтю 32 доповнено частиною шостою згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

Стаття 33. Вимоги до публічного розміщення цінних паперів

1. Укладення договорів з першими власниками у процесі публічного розміщення цінних паперів здійснюється емітентом самостійно або через андеррайтера, що уклав з емітентом договір про андеррайтинг. { Абзац перший частини першої статті 33 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Договір про андеррайтинг повинен відповідати вимогам типового договору ([z1949-12](#)), затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Публічне акціонерне товариство зобов'язане здійснювати публічне розміщення акцій додаткових емісій лише на фондовій біржі. { Частину першу статті 33 доповнено абзацом третім згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

2. Забороняється укладати договори з першими власниками у разі публічного розміщення цінних паперів раніше ніж через 10 днів після опублікування проспекту їх емісії відповідно до цього Закону.

{ Частина друга статті 33 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

3. У разі публічного розміщення цінних паперів договори з першими власниками укладаються до дати, визначеної проспектом їх емісії, але не пізніше одного року з дати початку укладення таких

договорів. { Абзац перший частини третьої статті 33 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Кожен інвестор у цінні папери має сплатити вартість цінних паперів у повному обсязі до затвердження результатів розміщення відповідного випуску цінних паперів.

{ Частину третю статті 33 доповнено абзацом згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

4. Під час публічного розміщення пайові цінні папери не можуть продаватися за ціною, меншою ніж їх номінальна вартість.

5. Установлення переважного права на придбання цінних паперів одними інвесторами стосовно інших забороняється, крім випадків, передбачених законодавством.

6. Кількість публічно розміщених цінних паперів не повинна перевищувати кількості цінних паперів, визначеної у проспекті емісії цінних паперів. Фактично розміщених цінних паперів може бути менше, ніж кількість цінних паперів, визначена у проспекті їх емісії.

{ Частина шоста статті 33 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

7. Кількість фактично розміщених цінних паперів зазначається у звіті про результати публічного розміщення цінних паперів, який затверджується органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення, та подається Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Протягом 60 днів з дня закінчення строку укладення договорів з першими власниками, зазначеного у проспекті емісії таких цінних паперів, орган емітента, уповноважений приймати відповідне рішення, повинен затвердити результати їх укладення, а у разі емісії акцій - також внести відповідні зміни до статуту. { Частину сьому статті 33 доповнено абзацом другим згідно із Законом N 1522-VI ([1522-17](#)) від 11.06.2009; в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Стаття 34. Розміщення цінних паперів через андеррайтера

1. Вимоги до операцій, що здійснюються андеррайтером під час розміщення цінних паперів, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{ Стаття 34 в редакції Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

Стаття 35. Звіт про результати розміщення цінних паперів

1. Емітент акцій подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у 30-денний строк з дня внесення змін до статуту звіт про результати розміщення акцій, а також інші документи, визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, що необхідні для реєстрації звіту. { Абзац перший частини першої статті 35 із змінами, внесеними згідно із Законами N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011, N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Емітент цінних паперів (крім акцій) подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у 15-денний строк з дня затвердження результатів розміщення цінних паперів (крім

акцій) органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення, звіт про результати розміщення цінних паперів (крім акцій), а також інші документи, визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, що необхідні для реєстрації звіту.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює вимоги до розкриття інформації, що міститься у звіті про результати публічного розміщення цінних паперів.
{ Частина перша статті 35 в редакції Закону N 1522-VI ([1522-17](#)) від 11.06.2009 }

2. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом 15 днів після отримання від емітента необхідних документів зобов'язана прийняти рішення про реєстрацію звіту або відмову в реєстрації.

3. Підставою для відмови в реєстрації звіту про результати розміщення цінних паперів є порушення вимог законодавства, пов'язане з розміщенням цінних паперів, зокрема порушення встановленого порядку прийняття рішення про затвердження результатів розміщення, та визнання емісії цінних паперів недобросовісною, а також невідповідність поданих документів вимогам законодавства.
{ Частина третя статті 35 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку у двотижневий строк з дня реєстрації звіту про результати розміщення цінних паперів видає емітенту свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів.
{ Частина четверта статті 35 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

5. У разі розміщення облігацій емітент протягом 15 днів після закінчення погашення облігацій подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку звіт про наслідки погашення облігацій.
{ Частина п'ята статті 35 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

{ Частина шоста статті 35 виключено на підставі Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

Стаття 36. Недобросовісна емісія цінних паперів

1. Недобросовісна емісія цінних паперів - дії, що порушують процедуру емісії, встановлену цим Законом, і є підставою для прийняття рішення про відмову в реєстрації проспекту емісії та випуску цінних паперів, зупинення розміщення цінних паперів.

2. Підставами для визнання емісії цінних паперів недобросовісною є:

порушення емітентом вимог цього Закону, невідповідність поданих емітентом документів або відомостей, що в них містяться, вимогам законодавства та/або переліку, визначеному Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

порушення порядку прийняття рішення про розміщення цінних паперів;

внесення недостовірних відомостей до проспекту емісії цінних паперів та документів, які подаються для реєстрації випуску цінних паперів і проспекту їх емісії;

систематичне або грубе порушення емітентом прав інвесторів.

3. Порядок прийняття рішення про відмову в реєстрації проспекту емісії та випуску цінних паперів, зупинення їх розміщення встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. У разі недобросовісної емісії Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку має право тимчасово зупинити розміщення цінних паперів.

5. Зупинене розміщення цінних паперів поновлюється за рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку лише до закінчення строку укладення договорів з першими власниками, визначеного проспектом емісії цінних паперів, за умови усунення порушень, що стали підставою для зупинення розміщення.
{ Частина п'ята статті 36 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

6. У разі коли порушення, що стали підставою для зупинення розміщення цінних паперів, не усунені протягом 15 днів після прийняття Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідного рішення або Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку не надіслані документи, що підтверджують усунення порушень, вона приймає рішення про визнання емісії цінних паперів недійсною.

7. У разі визнання емісії недійсною або незатвердження у встановлені законодавством строки результатів розміщення цінних паперів органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення, або невнесення (незатвердження) у встановлені законодавством строки змін до статуту, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу акціонерного товариства з урахуванням результатів розміщення акцій, емітент цінних паперів зобов'язаний повернути інвесторам гроші (майно, майнові права), що надійшли як плата за розміщені цінні папери, а інвестори зобов'язані повернути емітентові сертифікат (сертифікати) цінних паперів, у разі його (їх) отримання, в строки, визначені проспектом емісії, але не більше шести місяців, в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

За порушення строків, передбачених абзацом першим цієї частини, емітенти та інвестори сплачують пеню у розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України.

{ Статтю 36 доповнено частиною сьомою згідно із Законом N 1522-VI ([1522-17](#)) від 11.06.2009 }

{ Текст статті 36 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Стаття 37. Розміщення цінних паперів іноземних емітентів на території України та українських емітентів за межами України

1. Особливості розміщення та обігу на території України цінних паперів іноземних емітентів визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку згідно із законодавством України.

2. Українські емітенти можуть розмішувати цінні папери за межами України виключно на підставі дозволу Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, крім облігацій зовнішніх державних позик України та державних деривативів, що розміщуються без такого дозволу. { Абзац перший частини другої статті 37 із змінами, внесеними згідно із Законом N 701-VIII ([701-19](#)) від 17.09.2015 }

Дозвіл на розміщення за межами України цінних паперів українських емітентів ([z1201-13](#)) видається за умови виконання таких вимог:

проведення реєстрації випуску цінних паперів;

допущення цінних паперів до біржових торгів на одній з українських фондових бірж;

відповідність кількості цінних паперів, які розміщуються за межами України, нормативу, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 38. Емісія цінних паперів інститутів спільного інвестування у разі публічного та приватного їх розміщення

1. Особливості емісії, обігу та викупу цінних паперів інститутів спільного інвестування у разі публічного та приватного їх розміщення визначаються законодавством.
{ Частина перша статті 38 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Розділ V

РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ НА ФОНДОВОМУ РИНКУ

Стаття 39. Вимоги до розкриття інформації
{ Назва статті 39 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

1. Розкриття інформації на фондовому ринку здійснюється емітентами цінних паперів шляхом:

розміщення її в загальнодоступній інформаційній базі даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів;

опублікування її в одному з офіційних друкованих видань Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України або Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

подання її до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Емітенти цінних паперів зобов'язані розкривати інформацію відповідно до вимог, в обсязі та строки, встановлені цим Законом та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних

паперів та фондового ринку.

Додаткові вимоги до розкриття інформації емітентами цінних паперів, які пройшли процедуру лістингу на фондовій біржі, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{ Частина перша статті 39 в редакції Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

2. Інформація про власників значних пакетів (10 відсотків і більше) акцій подається Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку та емітентові цінних паперів особою, яка веде облік права власності на акції емітента у депозитарній системі України, у строки, порядку та за формою, що встановлені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. *{ Абзац перший частини другої статті 39 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }*

Інформація про власників значних пакетів (10 відсотків і більше) акцій є відкритою і оприлюднюється в установленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку порядку шляхом розміщення у загальнодоступній інформаційній базі даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів. *{ Абзац другий частини другої статті 39 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }*

Стаття 40. Регулярна інформація про емітента

1. Регулярна інформація про емітента - річна та квартальна звітна інформація про результати фінансово-господарської діяльності емітента, яка розкривається на фондовому ринку, в тому числі шляхом подання до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

{ Частина перша статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

2. Звітним періодом для складання річної інформації про емітента є календарний рік.

Перший звітний період емітента може бути меншим, ніж 12 місяців, та обчислюється:

для акціонерних товариств - з дня державної реєстрації товариства до 31 грудня звітного року включно;

для емітентів цінних паперів (крім акцій) - з дня реєстрації випуску цінних паперів до 31 грудня звітного року включно. *{ Абзац четвертий частини другої статті 40 в редакції Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }*

3. Річна інформація про емітента повинна містити такі відомості:

найменування та місцезнаходження емітента, розмір його статутного капіталу;

орган управління емітента, його посадові особи та засновники;

господарська та фінансова діяльність емітента;

цінні папери емітента (вид, форма випуску, тип, кількість), спосіб розміщення та лістинг цінних паперів; { Абзац п'ятий частини третьої статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

річна фінансова звітність;

аудиторський висновок;

перелік власників значних пакетів (10 відсотків і більше) акцій із зазначенням кількості, типу та/або класу належних їм акцій. { Частину третю статті 40 доповнено новим абзацом згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

Емітент має право додатково розкривати іншу інформацію. { Абзац дев'ятий частини третьої статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

4. Річна інформація про емітента є відкритою і в обсязі, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, підлягає оприлюдненню емітентом не пізніше 30 квітня року, наступного за звітним, шляхом:

розміщення у загальнодоступній інформаційній базі даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів;

опублікування в одному з офіційних друкованих видань Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України або Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

розміщення на власному веб-сайті.
{ Частина четверта статті 40 в редакції Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

5. Звітним періодом для складання квартальної інформації про емітента є квартали поточного року.

Квартальна інформація про емітента повинна містити такі відомості:

найменування та місцезнаходження емітента, розмір його статутного капіталу;

орган управління емітента, його посадові особи та засновники;

господарська та фінансова діяльність емітента;

цінні папери емітента (вид, форма випуску, тип, кількість);

квартальна фінансова звітність;

участь емітента у створенні інших підприємств, установ та організацій.

Емітент має право додатково розкривати іншу інформацію. { Абзац дев'ятий частини п'ятої статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

6. Строки, порядок і форми розкриття регулярної інформації про емітента (річної та квартальної) і додаткових відомостей, що

містяться у такій інформації, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Публічні акціонерні товариства додатково розкривають інформацію про свою діяльність на основі міжнародних стандартів бухгалтерського обліку в порядку ([z0179-11](#)), встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. { Абзац перший частини шостої статті 40 із змінами, внесеними згідно із Законами N 514-VI ([514-17](#)) від 17.09.2008, N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює додаткові вимоги до розкриття регулярної інформації про емітента та вживає заходів щодо її розкриття.

7. Особливості подання та оприлюднення регулярної інформації інститутами спільного інвестування встановлюються законодавством.

Стаття 41. Особлива інформація про емітента

1. Особлива інформація про емітента - інформація, до якої належать відомості про: { Абзаци перший та другий частини першої статті 41 заміною абзацом згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

прийняття рішення про розміщення цінних паперів на суму, що перевищує 25 відсотків статутного капіталу;

прийняття рішення про викуп власних акцій, крім акцій корпоративних інвестиційних фондів інтервального та відкритого типу; { Абзац третій частини першої статті 41 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

факти лістингу/делістингу цінних паперів на фондовій біржі;

отримання позики або кредиту на суму, що перевищує 25 відсотків активів емітента;

зміну складу посадових осіб емітента;

зміну власників акцій, яким належить 10 і більше відсотків голосуючих акцій;

рішення емітента про утворення, припинення його філій, представництв;

рішення вищого органу емітента про зменшення статутного капіталу;

порушення справи про банкрутство емітента, винесення ухвали про його санацію;

рішення вищого органу емітента або суду про припинення або банкрутство емітента.

2. Строки, порядок і форми розкриття особливої інформації про емітента та додаткових відомостей, що містяться у такій інформації, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

{ Частина друга статті 41 в редакції Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

3. Особлива інформація про емітента є відкритою і в обсязі, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, підлягає оприлюдненню емітентом шляхом:

розміщення у загальнодоступній інформаційній базі даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів;

опублікування в одному з офіційних друкованих видань Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України або Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

розміщення на власному веб-сайті.
{ Частина третя статті 41 в редакції Закону N 3264-VI ([3264-17](#)) від 21.04.2011 }

4. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку встановлює додаткові вимоги до розкриття особливої інформації про емітента та вживає заходів щодо її розкриття.

Стаття 42. Порядок розкриття інформації про облік іменних цінних паперів учасниками депозитарної системи України

1. Інформація про облік іменних цінних паперів розкривається учасниками депозитарної системи України:

на письмовий запит власника інформації або з його письмового дозволу, крім випадків, передбачених абзацами третім і четвертим цієї частини;

за рішенням суду;

на письмову вимогу органів прокуратури, служби безпеки, внутрішніх справ, органів доходів і зборів і Антимонопольного комітету України, інших державних органів відповідно до законодавства - стосовно операцій у системах обліку іменних цінних паперів, що здійснюються конкретною юридичною особою або фізичною особою за конкретний проміжок часу; { Абзац четвертий частини першої статті 42 із змінами, внесеними згідно із Законами N 2756-VI ([2756-17](#)) від 02.12.2010, N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012, N 406-VII ([406-18](#)) від 04.07.2013 }

за запитом нотаріальних контор (нотаріусів) або дипломатичних представництв та консульських установ України в інших державах - для виконання нотаріальних дій, пов'язаних з оформленням спадкових прав; { Частина першу статті 42 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

на письмову вимогу уповноважених осіб Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку - стосовно операцій з цінними паперами, що здійснюються конкретною юридичною або фізичною особою за певний період часу. { Частина першу статті 42 доповнено абзацом шостим згідно із Законом N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

2. Учаснику депозитарної системи України забороняється надавати інформацію про клієнтів іншого учасника депозитарної системи України, навіть якщо їх дані зазначено у документах та договорах клієнта.

3. Особи, винні в порушенні порядку розкриття та використання інформації про облік іменних цінних паперів, несуть відповідальність згідно із законом.

Стаття 43. Розкриття інформації про професійних учасників фондового ринку

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку забезпечує оприлюднення інформації про професійних учасників фондового ринку (номер, дата видачі та строк дії ліцензії, обсяг повноважень згідно з ліцензією, керівник та уповноважена особа, що діє від його імені).

Стаття 44. Інсайдерська інформація

1. Інсайдерська інформація - неоприлюднена інформація про емітента, його цінні папери та похідні (деривативи), що перебувають в обігу на фондовій біржі, або правочини щодо них, у разі якщо оприлюднення такої інформації може істотно вплинути на вартість цінних паперів та похідних (деривативів), та яка підлягає оприлюдненню відповідно до вимог, встановлених цим Законом.

2. Інформація щодо оцінки вартості цінних паперів та/або фінансово-господарського стану емітента, якщо вона отримана виключно на основі оприлюдненої інформації або інформації з інших публічних джерел, не заборонених законодавством, не є інсайдерською інформацією.

3. Інформація не вважається інсайдерською з моменту її оприлюднення відповідно до закону.
{ Стаття 44 в редакції Закону N 3306-VI ([3306-17](#)) від 22.04.2011 }

Стаття 45. Заборона використання інсайдерської інформації

1. Особі, яка володіє інсайдерською інформацією, забороняється: { Абзац перший частини першої статті 45 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3306-VI ([3306-17](#)) від 22.04.2011 }

вчиняти з використанням інсайдерської інформації на власну користь або на користь інших осіб правочини, спрямовані на придбання або відчуження цінних паперів та похідних (деривативів), яких стосується інсайдерська інформація, до моменту оприлюднення такої інформації; { Абзац другий частини першої статті 45 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3306-VI ([3306-17](#)) від 22.04.2011 }

передавати інсайдерську інформацію або надавати доступ до неї іншим особам, крім розкриття інформації в межах виконання професійних, трудових або службових обов'язків та в інших випадках, передбачених законодавством;

давати будь-якій особі рекомендації стосовно придбання або відчуження цінних паперів та похідних (деривативів), щодо яких він володіє інсайдерською інформацією, до моменту оприлюднення такої інформації. { Абзац четвертий частини першої статті 45 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3306-VI ([3306-17](#)) від 22.04.2011 }

2. Фондова біржа повинна повідомити Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про операції з цінними паперами та/або похідними (деривативами), які здійснюються на такій

фондовій біржі, у разі, якщо існує підозра в тому, що під час здійснення таких операцій використовується або може бути використана інсайдерська інформація.

{ Частина друга статті 45 в редакції Закону N 3306-VI ([3306-17](#)) від 22.04.2011 }

{ Частина третю статті 45 виключено на підставі Закону N 3306-VI ([3306-17](#)) від 22.04.2011 }

3. Відповідальність за протиправне використання інсайдерської інформації встановлюється законом.

Стаття 46. Реклама цінних паперів та фондового ринку

1. Реклама цінних паперів та фондового ринку регулюється Законом України "Про рекламу" ([270/96-ВР](#)) з урахуванням норм цього Закону та Закону України "Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні" ([448/96-ВР](#)).

{ Стаття 46 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Розділ VI

РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Стаття 47. Регулювання ринку цінних паперів

1. Регулювання фондового ринку здійснює держава та саморегулювальні організації.

2. Державне регулювання ринку цінних паперів здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, а також інші державні органи у межах своїх повноважень, визначених законом.

Стаття 48. Об'єднання професійних учасників фондового ринку

1. Об'єднання професійних учасників фондового ринку може об'єднувати учасників, які здійснюють різні види професійної діяльності на фондовому ринку, і має бути зареєстровано в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Умовою прийняття рішення про реєстрацію об'єднання професійних учасників фондового ринку є його відповідність таким вимогам:

об'єднання повинно включати не менше 35 відсотків професійних учасників фондового ринку за кожним з видів професійної діяльності, визначених цим Законом, які воно об'єднує;

наявність правил і стандартів професійної діяльності на фондовому ринку, що є обов'язковими для виконання всіма членами об'єднання;

статус неприбуткової організації;

наявність у власності для забезпечення статутної діяльності активів у розмірі не менше 600 тисяч гривень.

Об'єднання професійних учасників фондового ринку зобов'язане дотримуватися вимог, встановлених цією статтею, протягом усього періоду своєї діяльності.

Підставою для відмови в реєстрації об'єднання професійних учасників фондового ринку може бути:

відсутність документів, визначених законодавством, необхідних для реєстрації об'єднання;

невідповідність поданих документів та даних, які вони містять, вимогам законодавства;

невиконання вимог цієї частини.

Після усунення порушення/порушень, що були підставою для прийняття рішення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку про відмову в реєстрації об'єднання, таке об'єднання має право повторно подати документи, визначені законодавством, для його реєстрації як об'єднання професійних учасників фондового ринку.

Анулювання реєстрації об'єднання професійних учасників фондового ринку здійснюється за рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в таких випадках:

на підставі відповідної заяви об'єднання професійних учасників фондового ринку;

невиконання об'єднання професійних учасників фондового ринку рішень Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, постанов уповноважених осіб Комісії;

встановлення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку факту невідповідності об'єднання професійних учасників фондового ринку вимогам, встановленим цією частиною.

2. Об'єднання професійних учасників фондового ринку набуває статусу саморегулювальної організації (далі - СРО) за певним видом професійної діяльності на фондовому ринку з дня надання йому статусу СРО Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Порядок надання об'єднанню професійних учасників ринку цінних паперів статусу СРО та позбавлення такого статусу встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку з урахуванням вимог цього Закону.

Одне об'єднання професійних учасників ринку цінних паперів може набути статус СРО за декількома видами професійної діяльності на фондовому ринку за умови дотримання вимог частини третьої цієї статті.

Набуття об'єднанням статусу СРО професійних учасників фондового ринку, вступ до нього професійних учасників фондового ринку, прийняття правил, положень та інших документів СРО професійних учасників фондового ринку та внесення змін до них не належать до узгоджених дій суб'єктів господарювання.

Після надання об'єднанню професійних учасників фондового ринку статусу СРО за певним видом професійної діяльності на ринку цінних паперів професійні учасники фондового ринку, які є членами інших професійних об'єднань, що зареєстровані Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за цим видом професійної діяльності, повинні у тримісячний строк стати членами такої СРО та бути її членами протягом всього строку наявності в неї статусу СРО.

3. Для набуття статусу СРО об'єднання професійних учасників фондового ринку повинно подати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку необхідні документи та відповідати таким вимогам:

об'єднувати більше 75 відсотків професійних учасників фондового ринку за одним з видів професійної діяльності, визначених цим Законом;

мати затверджені внутрішні документи СРО (внутрішні правила СРО, Правила (стандарти) професійної діяльності на фондовому ринку, інші внутрішні документи СРО) для реалізації визначених статутом об'єднання функцій;

керівник та заступники керівника виконавчого органу СРО, керівники структурних підрозділів СРО не можуть перебувати у трудових відносинах із членами СРО та прямо або опосередковано бути пов'язаними відносинами контролю з членами СРО, мати судимість за корисливі чи посадові злочини, не зняту або не погашену в установленому законом порядку, та повинні мати стаж роботи на фондовому ринку не менше п'яти років.

Вимоги щодо приміщень СРО, технічного забезпечення та програмного забезпечення, кваліфікаційні вимоги до керівників СРО, вимоги до розміру активів СРО встановлюються нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

СРО зобов'язана дотримуватися вимог, установлених цією статтею, протягом всього строку чинності свідоцтва, передбаченого частиною четвертою цієї статті.

4. За результатами розгляду поданих об'єднанням документів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку своїм рішенням надає об'єднанню професійних учасників ринку цінних паперів статус СРО та видає відповідне свідоцтво про надання статусу саморегульованої організації професійних учасників фондового ринку (далі - свідоцтво СРО), строк дії якого встановлюється рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку і не може бути меншим п'яти років, або своїм вмотивованим рішенням відмовляє в наданні статусу СРО.

Підставою для відмови в наданні статусу СРО є:

відсутність документів, визначених законодавством, необхідних для реєстрації об'єднання як СРО;

невідповідність поданих документів та даних, які вони містять, вимогам законодавства;

невиконання вимог частини третьої цієї статті.

Після усунення порушення/порушень, що були підставою для прийняття рішення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку про відмову у наданні об'єднанню статусу СРО, таке об'єднання має право повторно подати документи, визначені законодавством, для набуття статусу СРО.

5. Позбавлення статусу СРО здійснюється за рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у таких випадках:

на підставі заяви СРО про скасування Комісією свідоцтва СРО;

невиконання СРО рішень Комісії, постанов уповноважених осіб Комісії;

встановлення Комісією факту невідповідності СРО вимогам, встановленим цією статтею.
{ Стаття 48 в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012 }

Стаття 49. Повноваження об'єднання професійних учасників фондового ринку та саморегулювальної організації професійних учасників ринку цінних паперів

1. Об'єднання професійних учасників фондового ринку, включаючи об'єднання, що набуло статусу СРО, має такі повноваження:

1) впровадження норм професійної етики у практичній діяльності учасників об'єднання;

2) розроблення і затвердження методичних рекомендацій щодо провадження відповідного виду професійної діяльності на фондовому ринку;

3) впровадження ефективних механізмів розв'язання спорів, пов'язаних з професійною діяльністю учасників об'єднання;

4) моніторинг дотримання Статуту та внутрішніх документів об'єднання його учасниками.

2. СРО, крім повноважень, зазначених у частині першій цієї статті, додатково має такі повноваження:

1) розроблення і затвердження обов'язкових для виконання членами СРО Правил (стандартів) провадження відповідного виду професійної діяльності на фондовому ринку, за винятком тих Правил (стандартів), які прямо встановлені законом;

2) розроблення заходів, спрямованих на запобігання порушенням членами СРО норм законодавства та внутрішніх документів СРО, у тому числі при припиненні ними своєї професійної діяльності;

3) застосування заходів дисциплінарного впливу до членів СРО у разі виявлення порушень Статуту СРО, внутрішніх документів СРО.

3. Об'єднання професійних учасників фондового ринку (включаючи СРО) можуть виконувати інші повноваження, передбачені законом та статутом такого об'єднання, якщо передбачені в ньому повноваження не суперечать вимогам законодавства, а СРО може додатково виконувати також і повноваження, передбачені у

відповідному рішенні Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про делегування повноважень з регулювання фондового ринку, прийнятому відповідно до частини п'ятої цієї статті.

4. СРО несе відповідальність за невиконання чи неналежне виконання покладених на неї повноважень у встановленому законодавством порядку.

5. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку може делегувати СРО повноваження з регулювання фондового ринку, визначені законами України, в установленому нею порядку за заявою цієї СРО.

У місячний строк після отримання заяви від СРО Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку приймає рішення про делегування або відмову в делегуванні СРО повноважень.

У рішенні про делегування СРО повноважень зазначаються:

найменування СРО, якій делегуються повноваження;

повноваження, які делегуються;

строк, на який делегуються повноваження, який не може бути більшим, ніж строк чинності свідоцтва СРО;

порядок державного контролю за здійсненням делегованих повноважень.

Рішення про делегування СРО повноважень підлягає державній реєстрації в Міністерстві юстиції України як нормативно-правовий акт та оприлюдненню відповідно до законодавства.

{ *Стаття 49 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2388-VI ([2388-17](#)) від 01.07.2010; в редакції Закону N 5042-VI ([5042-17](#)) від 04.07.2012* }

Розділ VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування, крім:

частини третьої статті 8, яка набирає чинності через 2 роки з дня опублікування цього Закону;

абзацу другого підпункту четвертого пункту третього розділу VII "Прикінцеві положення", який набирає чинності через 2 роки з дня опублікування цього Закону;

частини першої статті 48, яка набирає чинності через 3 роки з дня опублікування цього Закону.

2. З набранням чинності цим Законом втрачають чинність:

Закон України "Про цінні папери і фондову біржу" ([1201-12](#)) (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., N 38, ст. 508; 1992 р., N 47, ст. 645; 1995 р., N 14, ст. 90, ст. 93; 1996 р., N 40, ст. 185; 1997 р., N 45, ст. 285; 1999 р., N 26, ст. 213, N 31, ст. 252; 2003 р., N 30, ст. 247, N 38, ст. 313; 2004 р., N 13, ст. 181, N 19, ст. 271; 2005 р., N 42, ст. 465; 2006 р.,

№ 13, ст. 110);

Постанова Верховної Ради Української РСР від 18 червня 1991 року "Про порядок введення в дію Закону Української РСР "Про цінні папери і фондову біржу" ([1202-12](#)) (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 38, ст. 509).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) Кримінальний кодекс України ([2341-14](#)) (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) доповнити статтею 232-1 такого змісту:

"Стаття 232-1. Розголошення або використання неоприлюдненої інформації про емітента або його цінні папери

Умисне розголошення або інше використання не опублікованої або не оприлюдненої в інший спосіб інформації про емітента, його цінні папери або правочини щодо них (інсайдерська інформація) особою, якій ця інформація відома у зв'язку з професійною чи службовою діяльністю, якщо воно завдало істотної матеріальної шкоди інтересам держави або інтересам юридичних чи фізичних осіб, -

карається обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років";

{ Підпункт 2 пункту 3 розділу VII втратив чинність на підставі Кодексу № 4651-VI ([4651-17](#)) від 13.04.2012 }

3) у Господарському кодексі України ([436-15](#)) (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 18-22, ст. 144; 2006 р., № 13, ст. 110):

у другому реченні частини другої статті 163 слова "ощадні сертифікати" замінити словами "ощадні (депозитні) сертифікати";

частини четверту, п'яту і сьому статті 164 викласти в такій редакції:

"4. Суб'єкти господарювання, виключною діяльністю яких є діяльність з управління активами інститутів спільного інвестування, мають право випускати інвестиційні сертифікати.

5. Установи банків, що приймають на депонування кошти від юридичних осіб та громадян, видають їм письмові свідоцтва, які посвідчують право вкладників на одержання після закінчення встановленого строку депозиту і відсотків по ньому (ощадні (депозитні) сертифікати)";

"7. Суб'єкти господарювання мають право в порядку, встановленому законом, випускати в обіг векселі - боргові цінні папери, які посвідчують безумовне грошове зобов'язання векселедавця або його наказ третій особі сплатити після настання строку платежу визначену суму власнику векселя (векселедержателю)";

частину другу статті 356 виключити;

частину першу статті 360 викласти в такій редакції:

"1. Для забезпечення функціонування ринку цінних паперів утворюється фондова біржа. Порядок утворення та провадження діяльності фондової біржі визначається законом";

4) у Цивільному кодексі України ([435-15](#)) (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., NN 40-44, ст. 356):

частину другу статті 158 виключити;

у частині першій статті 194 слова "випустила" та "випуску" замінити відповідно словами "розмістила" та "розміщення";

у пункті 3 частини першої статті 195 та частині другій статті 197 слово "випуску" замінити словом "розміщення";

у частині третій статті 195 слово "випускатися" замінити словом "існувати";

у частині першій статті 198:

у першому реченні слово "випустила" замінити словом "розмістила";

друге речення після слова "володільця" доповнити словом "ордерного";

5) у Законі України "Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні" ([448/96-ВР](#)) (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., N 51, ст. 292; 1998 р., N 10, ст. 36; 1999 р., N 38, ст. 339; 2001 р., N 21, ст. 103; 2002 р., N 16, ст. 114, N 17, ст. 117, N 29, ст. 194; 2004 р., N 13, ст. 181; 2005 р., N 42, ст. 465, ст. 466, N 48, ст. 481; 2006 р., N 13, ст. 110, N 16, ст. 134):

абзаци третій, четвертий, шостий-восьмий статті 1 виключити;

назву та частини першу і другу статті 4 викласти в такій редакції:

"Стаття 4. Діяльність на ринку цінних паперів, що підлягає ліцензуванню

Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку видає ліцензії на такі види діяльності на ринку цінних паперів:

1) брокерська діяльність - укладення торговцем цінними паперами цивільно-правових договорів (зокрема договорів комісії, доручення) щодо цінних паперів від свого імені (від імені іншої особи), за дорученням і за рахунок іншої особи;

2) дилерська діяльність - укладення торговцем цінними паперами цивільно-правових договорів щодо цінних паперів від свого імені та за свій рахунок з метою перепродажу, крім випадків, передбачених законом;

3) андеррайтинг - розміщення (підписки, продаж) цінних паперів торговцем цінними паперами за дорученням, від імені та за рахунок емітента;

4) діяльність з управління цінними паперами - діяльність, яка провадиться торговцем цінними паперами від свого імені за винагороду протягом визначеного строку на підставі договору про управління переданими йому цінними паперами та грошовими коштами, призначеними для інвестування в цінні папери, а також отриманими в процесі цього управління цінними паперами та грошовими коштами, які належать на праві власності установнику управління, в його інтересах або в інтересах визначених ним третіх осіб;

5) діяльність з управління активами - професійна діяльність учасника фондового ринку - компанії з управління активами, що провадиться нею за винагороду від власного імені або на підставі відповідного договору про управління активами, які належать інституційним інвесторам на праві власності;

6) діяльність з управління іпотечним покриттям - діяльність, що здійснюється за винагороду банком чи іншою фінансовою установою згідно з відповідним договором про управління іпотечним покриттям;

7) депозитарна діяльність депозитарію цінних паперів - діяльність з надання послуг щодо зберігання цінних паперів, обслуговування правочинів щодо цінних паперів на рахунках зберігачів цінних паперів, а також операцій емітента щодо випущених ними цінних паперів;

8) депозитарна діяльність зберігача цінних паперів - діяльність з надання послуг щодо зберігання цінних паперів, обслуговування правочинів щодо цінних паперів на рахунках власників цінних паперів;

9) діяльність із ведення реєстру власників іменних цінних паперів - збір, фіксація, обробка, зберігання та надання даних, які складають систему реєстру власників іменних цінних паперів, щодо іменних цінних паперів, їх емітентів і власників;

10) діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку - діяльність професійного учасника фондового ринку (організатора торгівлі) із створення організаційних, технологічних, інформаційних, правових та інших умов для збирання та поширення інформації стосовно попиту і пропозицій, проведення регулярних торгів фінансовими інструментами за встановленими правилами, централізованого укладання і виконання договорів щодо фінансових інструментів, у тому числі здійснення клірингу та розрахунків за ними, та розв'язання спорів між членами організатора торгівлі;

11) розрахунково-клірингова діяльність - діяльність з визначення взаємних зобов'язань за договорами щодо цінних паперів і розрахунків за ними.

Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку у встановленому нею порядку, в разі здійснення професійними учасниками ринку цінних паперів декількох видів діяльності, передбачених частиною першою цієї статті, може видавати один бланк ліцензії на такі види діяльності";

у частині другій статті 7:

пункт 13 викласти в такій редакції:

"13) здійснює контроль за дотриманням законодавства і призначає державних представників на фондових біржах, у депозитаріях і торговельно-інформаційних системах";

доповнити пунктом 14-1 такого змісту:

"14-1) встановлює зразок та видає свідоцтво про реєстрацію об'єднання професійних учасників фондового ринку як саморегулювальної організації";

статтю 17 виключити;

6) у Законі України "Про рекламу" ([270/96-ВР](#)) (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., N 8, ст. 62):

частину четверту статті 25 доповнити абзацом такого змісту:

"використовувати інформацію про доход за цінними паперами або величину отриманого емітентом у минулому прибутку без вказівки на те, що цей прибуток не є гарантією отримання доходів у майбутньому";

частину першу статті 26 доповнити абзацами такого змісту:

"Міністерство фінансів України - щодо реклами державних цінних паперів;

Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку - щодо реклами на фондовому ринку";

7) абзац другий частини першої статті 27 Закону України від 22 грудня 2005 року "Про іпотечні облигації" ([3273-15](#)) після слів "обігу іпотечних облигацій" доповнити словами "іпотечного покриття та діяльності управителя іпотечним покриттям";

8) підпункт "ф" пункту 3 статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року N 7-93 ([7-93](#)) "Про державне мито" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 13, ст. 113; 1995 р., N 30, ст. 229; 2004 р., N 2, ст. 6; 2006 р., N 16, ст. 134) після слів "а також за посвідчення договорів" доповнити словом "відступлення".

4. Учасники фондового ринку протягом трьох років після набрання чинності цим Законом повинні привести свою діяльність у відповідність із цим Законом.

Учасники фондового ринку, які мають ліцензії на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку, протягом трьох років після набрання чинності цим Законом провадять свою діяльність відповідно до виданих ліцензій. Учасники фондового ринку, які мають ліцензію на право провадження діяльності з організації торгівлі на ринку цінних паперів, провадять діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку як організатори торгівлі.

Після закінчення строку дії ліцензії провадження відповідного виду професійної діяльності дозволяється за умови отримання нової ліцензії згідно із цим Законом.

5. Кабінету Міністрів України та Національному банку України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про внесення до Закону України "Про платіжні системи та переказ грошей в Україні" змін, що стосуються відкриття торговцем цінними паперами рахунка для свого клієнта з метою провадження діяльності з управління цінними паперами.

6. Дія цього Закону не поширюється на емісії цінних паперів, рішення про які були прийняті до набрання чинності цим Законом.

Президент України

В.ЮЩЕНКО

м. Київ, 23 лютого 2006 року
N 3480-IV